

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015r

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bogusława Pawlica

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anna Potyka

w obecności Prokuratora – A. C.

po rozpoznaniu w dniu 21.10.2013r., 30.10.2013r., 23.12.2013r., 20.01.2014r., 5.03.2014r., 16.04.2014r., 21.05.2014r., 25.06.2014r., 20.08.2014r., 15.10.2014r., 8.12.2014r., 19.01.2015r. i 1.04.2015r. sprawy

1. C. K. (1), syna A. i E. z domu J.,

urodzonego (...) w Ł.,

2. A. S., syna A. i M. z domu S.,

urodzonego (...) w R.,

3. K. S., syna A. i M. z domu S.,

urodzonego (...) w R.,

4. Ł. J. (1), syna M. i M. z domu G.,

urodzonego (...) w R.,

5. W. J. (1) (J.), syna J. i J. z domu B.,

urodzonego (...) w J.,

C. K. (1) oskarżonego o to, że:

I. w dniu 21 maja 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2400, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 33.560 kg węgla o wartości 5.370 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

II. w dniu 9 czerwca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 650-1700, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 18.980 kg węgla o wartości 2951,39 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

III. w dniu 19 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 26.900 kg węgla o wartości 7.548,14 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

IV. w dniu 2 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 20.940 kg węgla o wartości 5.400 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

V. w dniu 22 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2200-3000, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 9500 kg węgla o wartości 25.130 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

VI. w dniu 6 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1) po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 8000 kg węgla o wartości 2.400 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

VII. w dniu 11 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 900-2200, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 21.480 kg węgla o wartości 5.530 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

VIII. w dniu 15 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2100, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1) po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 71.620 kg węgla o wartości 17.050 zł na szkodę (...) SA. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

IX. w dniu 21 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1600-3000, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 71.340 kg węgla o wartości 18.590 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

X. w dniu 27 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2000, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 26.620 kg węgla o wartości 8.225 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

XI. w dniu 31 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 41.020 kg węgla o wartości 9.920 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

XII. w dniu 7 listopada 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1750, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 12.100 kg węgla o wartości 3.290 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

XIII. w dniu 20 grudnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-2700, działając wspólnie i w porozumieniu w W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 35.720 kg węgla o wartości 8.680 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

1. uniewinnia **C. K. (1)** od zarzutów opisanych w pkt od I do XIII części wstępnej wyroku;

2. w związku z prawomocnym skazaniem **C. K. (1)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 77/07, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., opisany w pkt. od I do XIII przywołanego wyżej wyroku, na podstawie art. 278 § 1 k.k w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **C. K. (1)** wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

4. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego **C. K. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora;

5. w związku z prawomocnym skazaniem **A. S. i K. S.** wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 77/07, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. opisanych w pkt. od II do III przywołanego wyżej wyroku, na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych **A. S. i K. S.** do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej tymi przestępstwami poprzez zapłatę uprawnionemu (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty po 2.371,14 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt jeden złotych i czternaście groszy) każdy;

6. w związku z prawomocnym skazaniem **L. J. (1)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 77/07, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. opisanych w pkt. od IV do XIII przywołanego wyżej wyroku, na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **L. J. (1)** do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w pkt. od V do VI, od VIII do XII przywołanego wyżej wyroku, poprzez zapłatę uprawnionemu (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 23.559,67 zł (dwadzieścia trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt siedem groszy);

7. w związku z prawomocnym skazaniem **C. K. (1)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 77/07, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. opisany w pkt. od I do XIII przywołanego wyżej wyroku, na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **C. K. (1)** do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi wyżej w pkt. od II do III, od V do VI i od VIII do XII poprzez zapłatę uprawnionemu (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 25.930,81 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści złotych i osiemdziesiąt jeden groszy);

8. w związku z prawomocnym skazaniem **W. J. (1)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 77/07, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. opisany w pkt. od XIV do XXVI przywołanego wyżej wyroku, na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **W. J. (1)** do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej tymi przestępstwami poprzez zapłatę uprawnionemu (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 48.075,16 zł (czterdzieści osiem tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych i szesnaście groszy);

9. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **C. K. (1)**, od zapłaty kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 77/07 uznał:

a) A. S. i K. S. za winnych ciągu przestępstw popełnionego wspólnie w ten sposób, że :

- w dniu 20 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-1800, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1) wraz z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 29.180 kg węgla o wartości 8.750 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 28 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-3000, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1) wraz z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 33.420 kg węgla o wartości 8.510 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

w dniu 14 lipca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1) wraz z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 6.080 kg węgla o wartości 1.824 zł na szkodę (...) S.A. w W.

i wymierzył im karę po 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat oddając go w okresie próby pod dozór kuratora i wymierzył karę grzywny w liczbie po 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych i zobowiązał do naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonemu (...) S.A. w W. po 4.771 złotych, zaliczył na poczet kary grzywny okres zatrzymania w sprawie, a także obciążył go kosztami sądowymi;

b) uznał Ł. J. (1) za winnego ciągu przestępstw w ten sposób, że :

-w dniu 1 lipca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1900-2100, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia węgla o nieustalonej wartości na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 5 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2100, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 68.740 kg węgla o wartości 20.430 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 8 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2000, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 29.140 kg węgla o wartości 6.980 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 1 lipca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 43 worków z węglem o wartości 476,59 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 14 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2700-2900, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.300 kg węgla o wartości 3.514 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 17 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-3000, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 35.680 kg węgla o wartości 7.130 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- dniu 26 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-1900, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 60.500 kg węgla o wartości 14.392,95 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 26 września 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2200, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.300 kg węgla o wartości 5.067,28 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 11 października 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 14.680 kg węgla o wartości 4.350 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 31 października 2006 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1) oraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami, po uprzednim otwarciu wagonu pociągu nr (...) relacji C.-Z., usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia węgla w ilości 20 ton o wartości nie mniejszej niż 4000 zł na szkodę (...) S.A. w W.

i wymierzył mu karę po 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat oddając go w okresie próby pod dozór kuratora i wymierzył mu i karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 złotych i zobowiązał do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwami z pkt V-VI i VIII-XII poprzez zapłatę pokrzywdzonemu (...) S.A. w W. 30.932,11 złotych, zaliczył na poczet kary grzywny okres zatrzymania w sprawie, a także obciążył go kosztami sądowymi;

c) W. J. (1) za winnego ciągu przestępstw w te sposób, że :

- w dniu 21 maja 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2400, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 33.560 kg węgla o wartości 5.370 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 9 czerwca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 650-1700, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 18.980 kg węgla o wartości 2951,39 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 19 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu, z C. K. (1) po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 26.900 kg węgla o wartości 7.548,14 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 2 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednio otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 20.940 kg węgla o wartości 5.400 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 22 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2200-3000, działając wspólnie i w porozumieniu, z C. K. (1) po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 95000 kg węgla o wartości 25.130 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 6 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 8000 kg węgla o wartości 2.400 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 11 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 900-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.480 kg węgla o wartości 5.530 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 15 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2100, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 71.620 kg węgla o wartości 17.050 zł na szkodę (...) SA. w W.,

- w dniu 21 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1600-3000, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 71.340 kg węgla o wartości 18.590 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 27 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2000, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 26.620 kg węgla o wartości 8.225 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 31 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 41.020 kg węgla o wartości 9.920 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 7 listopada 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1750, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 12.100 kg węgla o wartości 3.290 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 20 grudnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-2700, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 35.720 kg węgla o wartości 8.680 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

i wymierzył mu karę po 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat oddając go w okresie próby pod dozór kuratora i wymierzył mu karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 złotych i zobowiązał do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwami z pkt XIV-XXVI poprzez zapłatę pokrzywdzonemu (...) S.A. w (...).47,26 złotych, zaliczył na poczet kary grzywny okres zatrzymania w sprawie, a także obciążył go kosztami sądowymi;

d) C. K. (1) za winnego ciągu przestępstw w te sposób, że :

-w dniu 20 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-1800, działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i K. S. wraz z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 29.180 kg węgla o wartości 8.750 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 28 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-3000, działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i K. S. wraz z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 33.420 kg węgla o wartości 8.510 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 14 lipca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i K. S. wraz z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 6.080 kg węgla o wartości 1.824 zł na szkodę (...) S.A. w W.

w dniu 1 lipca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1900-2100, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia węgla o nieustalonej wartości na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 5 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2100, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 68.740 kg węgla o wartości 20.430 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 8 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2000, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 29.140 kg węgla o wartości 6.980 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 1 lipca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 43 worków z węglem o wartości 476,59 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 14 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2700-2900, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.300 kg węgla o wartości 3.514 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 17 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-3000, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 35.680 kg węgla o wartości 7.130 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- dniu 26 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-1900, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 60.500 kg węgla o wartości 14.392,95 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 26 września 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.300 kg węgla o wartości 5.067,28 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 11 października 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 14.680 kg węgla o wartości 4.350 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 31 października 2006 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1) oraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami, po uprzednim otwarciu wagonu pociągu nr (...) relacji C.-Z., usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia węgla w ilości 20 ton o wartości nie mniejszej niż 4000 zł na szkodę (...) S.A. w W.

w dniu 21 maja 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2400, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 33.560 kg węgla o wartości 5.370 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 9 czerwca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 650-1700, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 18.980 kg węgla o wartości 2951,39 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 19 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu, z W. J. (1) po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 26.900 kg węgla o wartości 7.548,14 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 2 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednio otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 20.940 kg węgla o wartości 5.400 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 22 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2200-3000, działając wspólnie i w porozumieniu, z W. J. (1) po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 95000 kg węgla o wartości 25.130 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 6 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 8000 kg węgla o wartości 2.400 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 11 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 900-2200, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.480 kg węgla o wartości 5.530 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 15 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2100, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 71.620 kg węgla o wartości 17.050 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 21 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1600-3000, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 71.340 kg węgla o wartości 18.590 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 27 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2000, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 26.620 kg węgla o wartości 8.225 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 31 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 41.020 kg węgla o wartości 9.920 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 7 listopada 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1750, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 12.100 kg węgla o wartości 3.290 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 20 grudnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-2700, działając wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 35.720 kg węgla o wartości 8.680 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i zobowiązał do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwami z pkt I-III, V-VI i VIII-XII, XIV-XXVI poprzez zapłatę pokrzywdzonemu (...) S.A. w W. 100.150,37 złotych, zaliczył na poczet kary grzywny okres zatrzymania w sprawie, a także obciążył go kosztami sądowymi; Nadto uznał go za winnego ciągu przestępstw z art. 157 §2 k.k. za które wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawiania wolności. Połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył mu jedną karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego C. K. (1) Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 16 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 525/09 uchylił wspomniany wyrok Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej sygn. akt II K 77/07 w części dotyczącej czynów zarzucanych oskarżonemu C. K. (1) w pkt XIV-XXVI aktu oskarżenia i przekazał w tym zakresie sprawę do ponownego rozpoznania, a w zakresie rozstrzygnięcia o karze za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. oraz o srodku karnym orzeczonym względem niego z art. 46 § 1 k.k. i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej. W zakresie oskarżonych A. S., K. S., Ł. J. (1) i W. J. (1) uchylił rozstrzygnięcie w zakresie rozstrzygnięcia o srodku karnym orzeczonym po myśli art. 46 § 1 k.k. i przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej. W pozostałym zakresie zaś zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Uzasadniając uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej w zakresie rozstrzygnięcia o srodku karnym w postaci obowiązku naprawienia szkody we wskazanym zakresie Sąd Okręgowy w Gliwicach podniósł, iż w motywach rozstrzygnięcia brak było przesłanek i podstaw w oparciu, o które doszło do wyliczenia rozmiaru obowiązku naprawienia szkody.

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2012r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 1235/11 Sąd Okręgowy w Gliwicach na skutek apelacji oskarżyciela publicznego i obrońcy oskarżonego W. J. (1) uchylił w całości rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 20 września 2011r. sygn. akt II K 431/09 i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej.

W konsekwencji w toku ponownie przeprowadzonej rozprawy głównej Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej ustalił, co następuje.

(...) S.A. z siedzibą w W. jest wyspecjalizowanym przewoźnikiem towarów przewożonych w wagonach kolejowych pociągami po szynach. Towary nadawane były przez różne firmy do różnych odbiorców, a odbierane w stacjach docelowych. Właścicielem towaru był odbiorca towaru szczegółowo wskazany w liście przewozowym. Na towary wystawiane były listy przewozowe, w których określano numer pociągu, numer wagonu, przewożony towar w znaczeniu ilościowym (waga) i rodzajowym oraz miejsce docelowego przewozu a nadto odbiorcę czyli właściciela towaru przewożonego. Od momentu nadania przesyłki do jej odbioru odpowiedzialność za przewożony towar, w tym również jego utratę np. z uwagi na kradzieże spoczywał w całości na przewoźniku tj. (...) SA z siedzibą w W.. W takim też przypadku odbiorca towaru po złożeniu reklamacji otrzymywał od przewoźnika odszkodowanie na zasadach szczegółowo określonych w ustawie prawo przewozowe. W latach 2005 -2006 spółka (...) S.A. z siedzibą w W. nie była ubezpieczona na wypadek kradzieży towarów w postaci przewożonego węgla. W całości ta spółka w przypadku złożenia reklamacji zobligowana była do wypłaty odszkodowania.

Wagony, w których przewożono węgiel były często przedmiotem kradzieży w szczególności w miejscach w których pociąg zwałniał. Z tego też powodu spółka (...) SA stosowała dodatkowe zabezpieczenia w postaci plombowania, drutowania wagonów, a w niektórych przypadkach konwojowania przez (...) Ochrony (...). W przypadku stwierdzenia wystąpienia kradzieży węgla z wagonów przez tzw. usyp tj. otwarcia wrota wagonów, z wagonów wysypywał się węgiel bezpośrednio na tory. Po zatrzymaniu pociągu, sporządzeniu raportu z kradzieży, ponownym zamknięciu wagonów, pociąg taki był kierowany do najbliższej stacji, gdzie przeważano wagony w celu szczegółowego ustalenia wagowej i materialnej wartości straty. W przypadku jeśli doszło do kradzieży na terenie R. pociąg kierowany był do stacji T. i tam też odbywała się procedura ponownego ważenia wagonów.

W latach 2005 – 2006r. oskarżony C. K. (1), który był znany również pod pseudonimem (...) dokonywał kradzieży węgla z pociągów przejeżdżających przez R.. W tym czynach współdziałał z innymi osobami, które zbierały i ładowały do worków usypany węgiel, aby następnie go przewozić różnymi środkami lokomocji np. rowerem lub samochodem z miejsca dokonanej kradzieży. W ten sposób C. K. (1) wraz z Ł. J. (1) dokonali w ten sposób czynów polegających na tym, że:

- w dniu 1 lipca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1900-2100, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia węgla o nieustalonej wartości na szkodę (...) S.A. w W.,

-w dniu 5 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2100, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 68.740 kg węgla o wartości 20.430 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

w dniu 8 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2000, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 29.140 kg węgla o wartości 6.980 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 1 lipca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 43 worków z węglem o wartości 476,59 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 14 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2700-2900, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.300 kg węgla o wartości 3.514 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 17 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-3000, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia węgla o wartości 7.130 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 26 sierpnia 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-1900, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 60.500 kg węgla o wartości 14.392,95 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 26 września 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2200, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.300 kg węgla o wartości 5.067,28 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 11 października 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 14.680 kg węgla o wartości 4.350 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- w dniu 31 października 2006 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu oraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami, po uprzednim otwarciu wagonu pociągu nr (...) relacji C.-Z., usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia węgla w ilości 20 ton o wartości nie mniejszej niż 4000 zł. W wyniku interwencji ujęto Ł. J. (1).

Z kolei wraz z A. S., K. S. oraz jeszcze jednym nieustalonym mężczyzną C. K. (1):

- w dniu 20 czerwca 2006 r. w R. na szlaku kolejowym w km. 1700-1800, działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 29.180 kg węgla o wartości 8.750 zł

- w dniu 28 czerwca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-3000, działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 33.420 kg węgla o wartości 8.510 zł

-w dniu 14 lipca 2006 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1800-2200, działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 6.080 kg węgla o wartości 1.824 zł.

W. J. (1) w okresie od maja do grudnia 2005r. dokonywał kradzieży węgla poprzez otwarcie wagonów w sytuacjach, gdy pociągi nie były ochraniające przez Służby Ochrony Kolei. W ten sposób, że :

- dniu 21 maja 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2400, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 33.560 kg węgla o wartości 5.370 zł

-w dniu 9 czerwca 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 650-1700, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 18.980 kg węgla o wartości 2951,39 zł,

- w dniu 19 sierpnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 26.900 kg węgla o wartości 7.548,14 zł

- w dniu 2 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2200, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednio otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 20.940 kg węgla o wartości 5.400 zł

- w dniu 22 września 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2200-3000, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 9500 kg węgla o wartości 25.130 zł

-w dniu 6 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 8000 kg węgla o wartości 2.400 zł

- w dniu 11 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 900-2200, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 21.480 kg węgla o wartości 5.530 zł

- w dniu 15 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2100, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 71.620 kg węgla o wartości 17.050 zł

- w dniu 21 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1600-3000, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 71.340 kg węgla o wartości 18.590 zł

-w dniu 27 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1700-2000, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 26.620 kg węgla o wartości 8.225 zł

- w dniu 31 października 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2000-2500, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 41.020 kg węgla o wartości 9.920 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

- dniu 7 listopada 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 1750, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 12.100 kg węgla o wartości 3.290 zł

w dniu 20 grudnia 2005 r. w R., na szlaku kolejowym w km. 2500-2700, działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim otwarciu wagonów, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 35.720 kg węgla o wartości 8.680 zł.

Na skutek zgłaszanych przewoźnikowi reklamacji przewożonego węgla a związanego z ubytkami powstałymi w związku z usypami składanych przez właścicieli towarów – (...) SA z siedzibą w W. dokonywał ich rozpatrzenia w trybie ustawy prawo przewozowe. Po uwzględnieniu reklamacji informował o kwocie netto przyznanego odszkodowania i dokonywał wypłaty na wskazane rachunki bankowe.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o: zeznania świadków: M. Ł. (k. 2-3, 818), T. Ł. (k. 15-16, 817v-818), S. P. (k. 106-107, 857), P. M. (k. 566-567, 857v-858), G. P. (k. 1925v-1926), M. W. (k. 1952v-1953v), częściowo wyjaśnienia oskarżonych : C. K. (1) (k. 19-21, 25-27, 31-34v, 38, 623, 816v-817, 1110v, 1212, 1140, 1423-1423v, 1501v, 1790v-1791, 1815, 1839-1839v, 2180), K. S. (k. 68, 800-800v, 1468, 1795-1795v), A. S. (k. 61, 799v-800, 1477v, 1796-1796v), Ł. J. (k. 10-11v, 616, 800v, 1110, 1121, 1468v, 1796-1796v), W. J. (1) (k. 337v, 338v-339, 343-344v, 600, 801, 1422v-1423, 1501v, 1796, 1814v-1815), a także protokół zatrzymania osoby (k. 4, 17, 49a, 57a, 124), protokół oddania rzeczy na przechowanie (k. 45-46), protokół przeszukania (k. 50-52, 332-334), protokół oględzin (k. 53, 161-162, 198, 336, 399), zdjęcie (k. 54, 337), zawiadomienie o popełnionym przestępstwie (k. 75, 118, 139, 166, 201, 221,241, 258, 277, 296, 311, 351, 372, 389, 416, 437, 462, 481, 501,520, 542, 572, 587, 723), zgłoszenie nieprawidłowości (k. 77-78, 119-121, 141-142, 168-169, 203-206, 223-226, 243-246, 260-263, 279, 298, 313-314, 353, 393, 390, 418-419, 439-445,464, 482-483, 503, 522-524, 544, 574, 588-589, 725-726), protokół oględzin miejsca wypadku kolejowego (k. 79-82, 123-125, 143-145,171-172, 207-209, 280-282, 299-301, 315-317, 354-356, 375-377, 420-422, 446-448, 465-467, 485-487, 504-506, 525-527, 545-547, 575-577, 591-593, 727-729), analiza zapisów na taśmie prędkościomierza (k. 83, 129, 149, 174, 211, 229, 284, 319, 358, 424, 450, 469, 489, 508, 528, 548, 594, 596), uzupełnienie zawiadomienia (k. 86,130, 151, 175, 230, 247, 285, 302, 322, 361, 380, 395, 454, 472, 492, 511, 533, 551, 578, 599, 732) , odpis KRS (k. 95-101, 770-778), wydruk e-mail (k. 122, 140, 167, 202, 222, 242, 249, 278, 297, 312, 391,417, 438, 463, 484, 502, 521,543, 573, 590, 724), protokół wysłuchania (k. 128, 150, 173, 210, 228, 283, 318, 357, 423, 449,468, 488, 507, 529, 549, 595, 597), potwierdzenie odbioru (k. 185, 403), informacja (...) (k. 1851, 1855, 1860, , (...), (...), (...)-1979, (...)- (...), 1950, (...), 2060), informacja (...) z załącznikami (k. 1964-2026) opinia sądowo-psychiatryczna (k. 1103-1106),

C. K. (1) ma 37 lat. Jest kawalerem. Zamieszkuje w R.. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest technologiem robót wykończeniowych. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Na utrzymaniu jedno małoletnie dziecko. Przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z prac dorywczych osiągając miesięcznie dochód w wysokości 1.800 złotych. Był dotychczas karany sądownie.

/ dowód: dane osobopoznawcze – k. 744; informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k. 1821-1822, 1919-1920, 2090-2091, 2110-2111;.

A. S. ma 29 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Zamieszkuje w R.. Ma wykształcenie podstawowe. Jest zatrudniony w firmie ogólnobudowlanej i osiąga miesięcznie dochód w wysokości 1100 złotych Był dotychczas karany sądownie.

/ dowód: dane osobopoznawcze – k. 744; informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k. 1824-1825, 1937-1938, 2088, 2113;.

K. S. ma 32 lat. Jest kawalerem. Zamieszkuje w R.. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest technologiem robót wykończeniowych. Na utrzymaniu jedno małoletnie dziecko, na które jest zobowiązany alimentacyjnie w wysokości 500 złotych miesięcznie. Przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z prac dorywczych. Był dotychczas karany sądownie.

/ dowód: dane osobopoznawcze – k. 744; informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k. 1827-1829, 1940-1941, 2095-2096, 2115-2116;.

Ł. J. (1) ma 28 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Zamieszkuje w R.. Ma wykształcenie podstawowe. Jest zatrudniony i osiąga miesięcznie dochód w wysokości 1200 złotych Był dotychczas karany sądownie.

/ dowód: dane osobopoznawcze – k. 745; informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k.1831-1832, 1913-1914, 2085-2086, 2118-2119;.

W. J. (1) ma 29 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Zamieszkuje w R.. Ma wykształcenie gimnazjalne. Jest zatrudniony i osiąga miesięcznie dochód w wysokości 2500 złotych Był dotychczas karany sądownie.

/ dowód: dane osobopoznawcze – k. 747; informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k. 1834-1835, 1916-1917, 2093, 2121;.

C. K. (1) przesłuchiwany w związku z koniecznością ponownego rozpoznania sprawy w zakresie wynikającym z rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Gliwicach nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów w tym i tych przypisanych mu prawomocnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej w sprawie o sygn. akt II K 77/07. Odmawiając składania wyjaśnień, podtrzymał swoje wyjaśnienia, które złożył będąc po raz pierwszy przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym oraz z dnia 3 listopada 2006r., przy czym odmówił wyjaśnienia rozbieżności odnośnie kwestii związanej z przyznaniem się do winy. Odnośnie kolejnych odczytanych wyjaśnień zaprzeczył aby takowe składał, nie podtrzymując ich (k. 31-34v). Zakwestionował podpisy złożone pod protokołem, a jednocześnie wskazał, że nie przypomina sobie okoliczności tego przesłuchania. Przyznał, że podpisywał się pod gotowymi kartkami, sprawozdaniami ze śledztwa. Nadmienił, że podczas jednego z przesłuchań stosowano wobec niego przemoc, poprzez uderzenie otwartą ręką w twarz, o czym nikomu nie powiedział, gdyż jechał na „dołek”. Podał, że dopiero w późniejszym okresie czasu o tym powiedział swojej matce. Odnośnie pozostałych odczytanych mu wyjaśnień odmówił jakiegokolwiek ustosunkowania się do nich oraz odpowiedzi na jakiegokolwiek pytanie (k. 1790v-1791)

Oskarżony potwierdził, że brał udział w eksperymencie procesowym ale odmówił odpowiedzi na pytania dotyczące czy dokonywał wskazania miejsc, w których dochodziło do usypów oraz czy podtrzymuje odczytane wyjaśnienia. Potwierdził jednakże, że pod protokołem znajduje się jego podpis. (k. 1815 i 1839-1839v)

Na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2015r. oskarżony podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia po czym ponownie odmówił udzielania odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania Sądu czy innych stron (k. 2180).

W dniu 2 listopada 2006r. składając wyjaśnienia postępowaniu przygotowawczym podał, iż w dniu 31 października 2006r. na terenie torowiska za szkołą przy Moście O. otworzył jeden wagon, który miał przecięty drut zabezpieczający, powodując w ten sposób usyp 8 ton mialu węglowego. Dalej wyjaśnił, że zadzwonił do znajomego Ł. o pseudonimie (...), aby pomógł mu w załadowaniu węgla do worków. Po tym jak ten znajomy zgodził mu się pomóc, umówili się na miejscu na godzinę 17.00. Dalej wyjaśnił, że idąc na tory zabrał ze sobą 64 worki parciane. Tam na miejscu spotkał dwóch mężczyzn, którym również zaproponował aby pomogli załadować węgiel do worków. Dalej wyjaśnił, że wspólnie

w czterech ładowali węgiel do worków, które następnie na rowerach tych mężczyzn przewozili na koniec ulicy (...). Tam też miał przyjechać p. (...), do którego mieli ładować worki z węglem. Dalej wyjaśnił, że w sumie nabierali 64 worki, z których 53 zanieśli już na ulicę (...), a pozostałe 11 pozostały jeszcze na torach. Wówczas to podał, że pojawili się SOK-iści. Dalej wyjaśnił, że jemu udało się uciec i schować na terenie nieużytków w miejscu „biedaszybów”, a Ł. J. (1) zatrzymano. Wyjaśnił, że nie był to pierwszy usyp, którego dokonał, gdyż w okresie od lipca 2006r. dokonuje usypów pomiędzy Mostem O. a (...). Wskazał, że pociągi z węglem zwykle jeżdżą pomiędzy 14-18. Podał, że chodzi tam sam, bez narzędzi, gdyż druty zabezpieczające wrota są już przecięte, gdy pociąg wyjeżdża z kopalni, a mają to czynić jakieś osoby z N.. Podał, że czynów tych dokonywał od lipca 2006r. gdyż w okresie od 24 lutego 2006r. do maja 2006 przebywał w Norwegii, gdzie pracował. Od lipca 2006r. gdy skończyły się mu pieniądze zaczął otwierać wagony z węglem. Wyjaśnił, że nie potrafi podać dat oraz tego jakie pociągi i ile razy dokonywał usypów, i ile razy otwierał pociągi. Podał, iż po dokonaniu usypów organizował zawsze grupę osób spośród znajomych, a osobami tymi byli przeważnie Ł. o pseudonimie (...), B. o pseudonimie (...), który przychodził jeszcze z innym kolegą. Podał, że na pewno we wskazanym okresie dokonał czterokrotnie otwarcia po jednym wagonie z węglem. Wyjaśnił, że z jednego usypu miał od 50 do 70 worków węgla i sprzedawał go znajomym, których danych nie zna, na ich własny użytek. Z jednego worka miał 10 złotych. Osoby, które się go pytały o możliwość zakupu węgla informował aby przyjechały o konkretnej godzinie swoim samochodem na plac przy ul. (...), gdzie im przekazywał węgiel. Z kolei osobom, które mu pomagały płacił różne kwoty przeważnie od 50 do 100 złotych za każdy transport. Przyznał, że zdarzało się tak, iż z tych usypów, których dokonał węgiel zbierały jeszcze inne postronne osoby. Wyjaśnił, że nie może podać ich danych z obawy o zemstę z ich strony (k. 25-27)

C. K. (1) uczestniczył w eksperymencie procesowym w dniu 3 listopada 2006r. podczas, którego wskazał ścieżkę prowadzącą do torowiska na szklaku klejowym C.- Z. B.. Tam też wyjaśnił, iż na 2 km w dniu 31 października 2006r. dokonał otwarcia jednego wagonu z przejeżdżającego pociągu od prawej strony kierunku jazdy, z którego usyp wyniósł 7-8 ton. Wtedy też węgiel zbierał wspólnie z Ł. J. (1). Wskazał, że wówczas zostały zebrane 64 worki, które zostały przechwycone przez SOK-stów. Z kolei na przejściu około 100 metrów w kierunku mostu O. wskazał, że w pierwszej połowie października 2006r dokonał otwarcia jednego wagonu z którego usypało się 4,5 ton. Wtedy też zebrali z J. ok. 40-50 worków mianu, a który to przenieśli kilkadziesiąt metrów dalej i sprzedali po 9 złotych za worek przygodnie poznanej osobie. Pieniędźmi podzielili się między sobą w proporcjach 70 % dla niego, a reszta dla J.. Dalej podał, że w tym samym miejscu dokonał jeszcze dwa razy usypu węgla: w lipcu i w sierpniu 2005r. Podał, iż w lipcu wagon nie był drutowany i zebrał wówczas z J. około 30 worków mianu, które sprzedali, ale nie pamiętał za ile i komu. Podał, iż w sierpniu 2005r. wagon był drutowany i przeciął go nożycami i otworzył kalpę. Powstały usyp miał około 5 ton, z którego wspólnie z J. zebrali około 70 worków węgla typu „groszek”. Węgiel sprzedali, a pieniędźmi podzielił się w opisywanych już przez niego proporcjach. Dalej po przejściu kolejnych 100 metrów w kierunku Mostu O. wyjaśnił, iż w tym miejscu w sierpniu i wrześniu 2006r. dwukrotnie otwierał klapy wagonów. Odnośnie sierpnia 2006r. i września 2006r. to podał, że dokonał otarcia z prawej strony wagonu, który nie był drutowany. Wówczas wraz z J. zebrali po 50 worków. Podał, że węgiel sprzedali jak poprzednio. Kontynuując czynności eksperymentu po przejściu ścieżką w kierunku Z. wskazał miejsce, w którym w lipcu 2006r. pomagał A. i K. S. trzykrotnie w przenoszeniu zaworkowanego węgla pochodzącego z usypu na rowerze do pomieszczenia gospodarczego mieszczącego się przy ul. (...). Podał, że przy każdym z usypów robił 10 kursów rowerem zabierając za każdym razem po 3 worki węgla. Za to otrzymywał od braci S. po 80 do 100 złotych. Dodał, że wówczas za każdym razem był z nimi jeszcze jeden mężczyzna, którego opisał z wieku i wyglądu. C. K. (1) wskazał również miejsce na ul. (...), do którego przewoził węgiel dla braci S.. Wskazał również na ul. (...) miejsce, w którym składował węgiel i gdzie dochodziło również do sprzedaży węgla. Kontynuując wyjaśnienia wskazał również funkcjonariuszom na Moście O. miejsce, z którego obserwował zbliżające się pociągi z węglem, zwracając uwagę na to czy na wagonach są rozmieszczeni Sok-iści. Wyjaśnił też, że wtedy działał wspólnie z mężczyzną o pseudonimie (...) i kiedy pociąg nie miał ochrony to dzwonił do niego na telefon komórkowy. Mężczyzna ten siedząc w krzakach i wiedząc, że nie zostanie złapany, otwierał kalpy i dokonywał usypów. Wyjaśnił, iż takich przypadków było kilkanaście na przełomie lata i jesieni 2005r, ale wówczas T. sam zbierał węgiel, gdyż on mu w tym nie pomagał (k. 19-21)

Słuchany ponownie w dniu 3 listopada 2006r. potwierdził, że pierwsze zdarzenia miały miejsce w lipcu i sierpnia 2005r.. Odnośnie zdarzenia z lipca 2005r. to podał, że na szlaku kolejowym od strony szkoły obok Mostu O. pierwszy raz otworzył niezabezpieczone drzwi jednego wagonu z przejeżdżającego pociągu, z którego wysypał się węgiel. Następnie podał, że w godzinach popołudniowych zadzwonił po Ł. J. (1) i wspólnie ładowali węgiel do worków, które wozili rowerami w pobliskie krzaki, a następnie sprzedali je jakiemuś mężczyźnie za sklepem na rogu ulicy (...). Wyjaśnił, że kolejne zdarzenie miało miejsce na początku sierpnia 2005r. i dokonał go z J. w taki sam sposób, jak za pierwszym razem. Następnie podał, że w 2005r. nie dokonywał już usypów, a w okresie od 24 lutego 2006r. do 20 maja 2006r. przebywał w Norwegii, gdzie pracował. Wskazał, że gdy wrócił to nie musiał kraść, gdyż miał około 4.000-5000 złotych i z tych pieniędzy żył. Następnie podał, że miesiącu czerwcem 2006r., przy czym nie był w stanie podać daty dokonał sam jeden raz usypu, a węgiel sprzedał. Z kolei w miesiącach letnich 2006r. nie robił już usypów, ale chodził na tory, gdzie spotykał K. i A. S. z jeszcze innym mężczyzną. Tam też pod koniec czerwca 2006r. był wysypany węgiel i wówczas A. S. zaproponował mu aby pomógł im przenieść węgiel, na co on się zgodził i za to otrzymał 80 złotych. Wyjaśnił, iż wozili z nieznanym mu mężczyzną dwoma rowerami za każdym razem po trzy worki węgla na ulicę (...). Podał, że wówczas, że i on i ten mężczyzna wykonali po 10 kursów przewożąc po 30 worki węgla. W ten sam sposób jeszcze dwa razy przewozili węgiel w czerwcu i w środku lipca i składali w krzakach na ulicy (...). Nie wiedział co dalej stało się z tym węglem, wskazał, że bracia S. musieli go sprzedać. Jemu zaś za noszenie węgla dali po 80 złotych. Dalej podał, że w lipcu 2006 dokonywał usypu i wtedy składowali węgiel na placu przy ul. (...) pod ścianą budynku. Wyjaśnił, że to on otwierał wagon, a węgiel zbierał razem z J.. Wyjaśnił, że po jakimś czasie od momentu złożenia węgla, worki zniknęły. N. dwa razy na których był na usypie wraz z J. miały miejsce w sierpniu i to on miał otwierać wagon, a wspólnie z J. zbierać węgiel do worków i wozić na ul. (...). Wskazał, że o tych usypach zapomniał powiedzieć podczas wizji lokalnej. Za każdym razem węgiel sprzedawał przypadkowym osobom. Pod koniec sierpnia 2006r. jeszcze raz był z J. , on otwierał wagon i wspólnie zbierali węgiel. Za sprzedany węgiel otrzymał 400 złotych i pieniędzmi podzielił się, z J.. Pod koniec września 2006r, kolejny raz otworzył wagon z węglem, a następnie zadzwonił po J. i razem z nim w godzinach popołudniowych zbierali węgiel i nosili go na ul. (...). Tak samo było połowie miesiąca października 2006r. i wówczas za węgiel otrzymali 500 złotych od mężczyzny, który przyjechał p. (...). Ostatni raz gdy otwierał wagon zdarzenie to miało miejsce 31 października 2006r., a następnie wspólnie z J. ładowali węgiel. Podał, że wówczas pojawili się SOK-iści, on uciekł, a J. złapano. Wskazał również, że jeszcze wcześniej w roku 2005r. w miesiącach czerwiec, lipiec, sierpień kilkanaście razy dogadywał się z chłopakiem o pseudonimie (...). Polegało to na tym, że on stał na Moście O. i obserwował przejeżdżające pociągu i gdy nie było na nich SOK-istów to dzwonił do T. na jego numer telefonu komórkowego. Ten zaś w tym czasie siedział w krzakach przy naprzeciwko szkoły, i gdy wiedział, że nie na SOK-istów i nie będzie złapany to otwierał wagony. Za to, że dzwonił do T. otrzymywał przeważnie piwo. Wskazał, że tych telefonów mogło być 10-11 i trwały one przez okres trzech miesięcy, a później już z nim nie współpracował (k. 31-34).

Przesłuchiwały po raz kolejny w dniu 3 listopada 2006r. przyznał się do ich popełniania i podtrzymał wszystkie do tej pory złożone wyjaśnienia (k. 38)

Przesłuchiwany ponownie w dniu 11 stycznia 2007r. przyznał się do popełniania wszystkich stawianych mu zarzutów, w pełni podtrzymując wszystkie złożone w sprawie wyjaśnienia (k. 623)

Słuchany w postępowaniu sądowym przyznał się do popełnienia stawianych mu zarzutów. Podał, że przyznaje się do usypów, o których wyjaśniał podczas wizji lokalnej, a które miały mieć miejsce w okresie od sierpnia do października 2006r. Odnośnie zaś czynów, które wedle oskarżyciela miały zostać popełnione wspólnie i w porozumieniu z braćmi S. to zaprzeczył, aby ich dokonał. Wskazał, iż podczas przesłuchania został przymuszony do przyznania się do tych czynów albowiem nie chciał dostać „sankcji na trzy miesiące”. Podał, że policjant miał go uderzyć w twarz. Odnośnie czynów, które zostały mu zarzucone wspólnie i w porozumieniu z W. J., to podał, że raz albo dwa razy do niego dzwonił, że jedzie pociąg bez SOK-stów. Na komisariacie zaś mu powiedzieli, iż przypiszą mu zarzut, że dwa razy dzwonił do J.. Przyznał się do zarzutów określonych w akcie oskarżenia od VIII – XIII, przy czym wskazał, iż nie zebrał tyle węgla ile wskazano w zarzutach. Podał, że w dniu 31 października 2006r. zostało zebrane 50 worków, które zatrzymali SOK-iści, a w poprzednich przypadkach zebrane zostało po 70 worków. Wskazał, że jak on zebrał

swoje to poszedł do domu i nie wie kto dalej zbierał węgiel. Dalej potwierdził, że w sześciu przypadkach to on otwierał wagony. Po odczytaniu pierwszych wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego wskazał, że do ich złożenia nikt go nie przymuszał. Odnośnie kolejnych odczytanych wyjaśnień nie podtrzymał ich całości, wskazując, iż był przymuszany tym, że pojedzie na sankcję (k. 816v-817).

Przesłuchiwany ponownie w postępowaniu sądowym przyznał się do popełniania czynów od IV do XIII aktu oskarżenia, ale zaprzeczył aby otwierał wagony. Dalej zaprzeczył aby zbierał węgiel razem z W. J. (1). Ponownie potwierdził, że jedynie dwa razy do niego dzwonił, że jedzie pociąg bez obstawy. Odnośnie odczytanych mu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, to podtrzymał je oprócz czynów których wskazywał, że pomagał braciom S.. Podał, że wagony otwierał tylko 3-4 razy, a w zakresie zarzutów które ma wspólnie i w porozumieniu z J. to podał, że z 4-5 zdarzeń nie brał udziału, a do przyznania został przymuszony. (k. 1110v)

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2008r. wskazał, iż to świadek A. M. uderzył go w twarz, a zdarzenie to widział B. B. (1). Świadek B. miał mu też powiedzieć po tym jak podczas eksperymentu przyznał się do pięciu miejsc to, że pięć czy dziewięć usypów jest bez różnicy w sytuacji gdy mają jeszcze 25 usypów (k. 1121).

Podczas konfrontacji z A. M. (2) wskazał, go jako osobę która uderzyła (k. 1140)

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2011r. podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia poza tymi w których wskazywał, że współpracował z braćmi S.. Dalej podał, że jak otwierał wagony to robił to sam, a ewentualnie pomagał mu w tym J.. Odnośnie telefonów do W. J. (1) nie był w stanie ich ilości wskazać. Podał, że maksymalnie było ich może trzy razy, w tym czasie stał na moście O. i patrzył czy pociąg jedzie czym informował J.. Zaprzeczył aby koncentrował się na tym czy na pociągu jest ochrona, czy też nie. Wyjaśnił, że za to miał mu postawić piwo, czego jednak nie uczynił. W wyjaśnieniach podał, iż tych telefonów było 10-11, ale obecnie wyjaśnił, że może źle zrozumiał. Pozostałe wyjaśnienia potrzymał (k. 1423-1423v)

Na rozprawie w dniu 13 września 2011r. ponownie podał, że przyznaje się do usypów w czterech miejscach które wskazał w eksperymencie procesowym, a czynów tych dokonać miał wspólnie z Ł. J.. Osoba zaś o pseudonimie (...) na moście była tylko jeden raz. Nie był w stanie wskazać ile worków jednorazowo mógł usypać z wagonów. Wskazał, że mogło to być pomiędzy 7 a 20 worków. Dalej nie był w stanie wskazać stanowczo, czy wyjaśnienia podawane w eksperymencie przez niego i wyjaśnienia podczas eksperymentu z W. J. (1) to są te same zdarzenia, tłumacząc to upływem czasu (k. 1501v).

K. S. przesłuchiwany w związku z koniecznością ponownego rozpoznania sprawy w zakresie wynikającym z rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Gliwicach, przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i podtrzymał wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia. Podał również, że widział jak starsze osoby noszą węgiel w reklamówkach i jak poszedł tam zobaczyć to, też nabierał węgiel do siatek i worków. Zaprzeczył aby miał go ktoś informować o tym, że leży tam węgiel. Podał, że poza C. K. (1) nie rozpoznaje żeby inne osoby zbierały węgiel. Dalej przyznał, że nabierał od 10-15 worków z węglem typu groszek. Podał, że był w stanie worek udźwignąć i sam go nosił. Wskazał, że nie było problemów z paleniem tego węgla. (k. 1795-1795v).

Słuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym w dniu 5 listopada 2006r. przyznał się do postawionych mu zarzutów i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. (k. 68)

W postępowaniu sądowym przyznał się do popełniania stawianych mu zarzutów, przy czym zaznaczył, że działał sam, po czym potwierdził, że raz był z bratem Nie kwestionował ilości węgla ujętej w zarzutach, gdyż było go więcej i zbierał każdy kto chciał. Zaprzeczył aby miał otwierać wagony. Wyjaśnił, że gdyby dał radę to zabrałby wszystko, a że zbierał dla siebie, to uważał, że nie działał z K.. Potwierdził, przy tym, że był tam K. i w każdym z tych przypadków też zbierał węgiel. Poza nim zbierały węgiel dzieci i osoby starsze. Dalej podał, że nie było takiego pytania więc nie powiedział policjantom, że brat był z nim tylko jeden raz (800-800v) .

Na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2011r. wyjaśnił, że jak poszedł na torowisko to zebrał od około 10 do 15 worków węgla po 40-50 kilogramów. Podał, że czynów tych dokonywał sam i przeznaczał go na własne potrzeby. Pozostałe wyjaśnienia podtrzymał (k. 1468v)

A. S. przesłuchiwany w związku z koniecznością ponownego rozpoznania sprawy w zakresie wynikającym z rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Gliwicach, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia. Podał również, że węgiel, który sypał był różny, był też węgiel typu groszek, miał. Skazał, że najwięcej jednak było węgla z groszkiem. Przyznał, że węgiel ten zabrał do domu i nie miał problemu z jego paleniem. Zaprzeczył aby umawiał się na zbieranie węgla, też nikt go nie informował o tym, że będzie usyp z wagonu. Podał, że nie kojarzy aby któryś z oskarżonych zbierał węgiel, ale przyznał, że wraz z nim, było jeszcze dużo innych ludzi. Dalej wyjaśnił, że w jednym z worków mogło się zmieścić wagowo od 30 do 50 kg i taki worek był w stanie sam podnieść i przenieść. Zaprzeczył aby ktoś mu pomagał w przenoszeniu worków z węglem. Zebranie zaś jednego worka zajmowało mu pół godziny. Podał, że węgiel był rozsypany od starego nieczynnego przejazdu kolejowego do hałdy około 3 km. Nie umiał wskazać ile osób zbierało węgiel, przy czym podał, że na pewno 3 osoby zbierały węgiel. (k. 1796-1796v)

Słuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym w dniu 5 listopada 2006r. przyznał się do postawionych mu zarzutów i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. (k. 61)

Słuchany po raz pierwszy w postępowaniu sądowym nie przyznał się do postawionych mu zarzutów. Pottrzymał złożone wyjaśnienia, ale zaprzeczył aby były takie ilości węgla. Podał, że przyznał się ale chodziło mu o to, że zabrał kilka worków węgla. Potwierdził, że po węgiel chodził trzykrotnie i wskazane daty mogą się zgadzać. Podał, że w jednym przypadku poszedł z bratem K. ale nie wie kiedy. Zaprzeczył aby był z nimi C. K. (1). Potwierdził, że zna go tylko z widzenia. Podał, że łącznie mógł zabrać około 30 worków węgla, przy czym nie wiedział ile taki worek mógł ważyć. Węgiel ten potrzebował do palenia, dlatego nie ważyło go, tylko sypał do piwnicy. Podał, że było tak praktycznie za każdym razem, że jak pociąg jechał to się z niego sypało, i gdy nikogo nie było to przychodził i zbierał węgiel. Zaprzeczył aby otwierał klapy wagonów, twierdził, że były one już pootwierane. Ostatecznie przyznał, że chodził i zbierał węgiel, ale nie potwierdził, że otwierał wagony i zakwestionował ilości węgla, które miał zbierać. Podał, że zgłaszał zastrzeżeń do ilości węgla, bo powiedział, że o tym powie w Sądzie (k. 799v-800).

Na rozprawie w dniu 19 maja 2011r. podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia. Podał, że w sumie worków mogło być 30-32, ale nie był w stanie podać ile ważył jeden worek. Wyjaśnił, że przeznaczył go na własne potrzeby i nie sprzedawał go osobom trzecim (k. 1477v).

L. J. (1) przesłuchiwany w związku z koniecznością ponownego rozpoznania sprawy w zakresie wynikającym z rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Gliwicach, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia. Skorzystał ze swojego uprawnienia i odmówił odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania w tym dotyczące sprzeczności w treści wyjaśnień (k. 1796-1796v).

Na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2015r oskarżony odmówił udzielenia odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania Sądu czy innych stron (k. 2180)

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 1 listopada 2006r. po przyznaniu się do popełnienia stawianego mu zarzutu, wyjaśnił, że w dniu 31 października 2006r. mężczyzna o imieniu C., który podjechał do niego samochodem marki F. (...), prosił go aby za pieniądze pomógł jemu i jego kolegom ładować węgiel z torów kolejowych w okolicach tzw. M. do worków. Dodał, iż osoba ta miała pseudonim (...). Dalej podał, iż po przebraniu się w ubranie robocze udał się na wskazane miejsce, gdzie było już dwóch znanych mu z imienia mężczyzn oraz C., który rozmawiał przez telefon komórkowy. Podał, że na miejscu ładowali usypany wzbogacony miał, węgiel, którego było około 20 ton do worków. Odbывало się to w ten sposób, iż on sam trzymał worek, drugi z mężczyzn ładował łopatą do niego węgiel, a trzeci wiązał worek. Podał, że w pewnym momencie C. oddalił się i już nie wrócił. W czasie zaś gdy oni mieli naładowane 20 worków węgla pojawili się SOK-iści i po pościgu zatrzymali go. Dodał, iż ma wiedzę, że C. otwiera

wagony z węglem, a później bierze ludzi do roboty i płaci im za noszenie worków do samochodu po 2 złote. W tym dniu wskazał, że nie widział auta do którego mieli ładować węgiel, a o którym mówił mu C.. (k. 10-11v)

Przesłuchiwany w dniu 8 stycznia 2007r. przyznał się do popełnienia wszystkich postawionych mu zarzutów. Wyjaśnił również, że w okresie 2005-2006 kilkakrotnie zdarzyło mu się, że szedł z K. na węgiel w rejonie Mostu O.. Odbywać się to miało w ten sposób, że K. otwierał wagony, a on wspólnie z nim zbierał węgiel. Nie pamiętał ile dokładnie razy tak się działo, ale wskazał, że na pewno kilkanaście. Podał, że zmusiła go do tego trudna sytuacja materialna. (k. 616)

Słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełniania stawianych mu zarzutów i podtrzymał złożone w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia, za wyjątkiem stwierdzenia, że wie o tym, że (...) otwiera wagony. Przyznał, że węgiel był usypany, ale zaprzeczył, aby wiedział kto otworzył wagony. Podał, że węgiel zbierał z ziemi, i że był z nim K.. Podał, że nie wie były tam za każdym razem takie ilości węgla, a czasami zostało zabrane więcej a czasami mniej węgla. Podał, że on zbierał węgiel dla siebie i przypuszcza, że K. również. Oprócz nich były jeszcze inne osoby, które zbierały węgiel. Podał, że przeważnie, gdy szedł to przypadkiem spotkał K. (k. 800v)

Ponownie przesłuchiwany w dniu 21 listopada 2008r. przyznał się do popełniania postawionych mu zarzutów, podtrzymał poprzednio złożone wyjaśnienia poza tym, że K. nie otwierał wagonów, gdyż tego nie widział. Podał, że w trakcie postępowania o tym kazali mu powiedzieć przesłuchujący. Dalej podał, że tak wyjaśnił bo bał się gdyż był pierwszy raz przesłuchiwany. Natomiast zaprzeczył aby bał się K.. Potwierdził, że wiedział, że takimi wyjaśnieniami może zaszkodzić K.. (k.1110)

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2008r. wskazał, iż świadek B. B. (1) był osobą , która mu sugerowała, że K. otwierał wagony(k. 1121).

Na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2011r. podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia (k. 1468v)

W. J. (1) przesłuchiwany w związku z koniecznością ponownego rozpoznania sprawy w zakresie wynikającym z rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Gliwicach, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał złożone wyjaśnienia. Skorzystał ze swojego prawa i odmówił udzielenia odpowiedzi na pytania. Na kolejnym terminie rozprawy po odczytaniu wyjaśnień podtrzymał wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia, wyraził wolę odpowiadania jedynie na pytania swojego obrońcy. Podał, że węgiel zbierał do worków, a na rower którym je przewoził przez odległość 1 km, wchodziły dwa worki o wadze 20-25 kg. na usypie, na którym był jednego dnia był w stanie przewieźć od 10-12 worków. Dalej wyjaśnił, że jak miał miejsce usyp to dużo osób tam było i węgiel zbierało. Dodał, że znajdował się tam też pociąg z wagonem i wówczas do niego węgiel ładowano tak więc pokrzywdzony odzyskiwał to co zostało usypane. Dalej sprecyzował, że w jednym worku mieściło się tylko 20 kg a nie jak podał 40 kg węgla. Odmówił udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące rozbieżności dotyczących ilości połączeń z C. K. (1) oraz ilości i ceny węgla (k. 1814v-1815).

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 8 listopada 2006r. przyznał się do popełniania stawianemu mu zarzutu po czym wyjaśnił, że w roku 2005 kilkanaście razy dokonywał otwarcia wagonów. Podał, że pierwszy raz tego czynu dopuścił się w dniu 19 sierpnia 2005r., gdyż węgiel potrzebował na własny użytek. Wcześniej takich czynów nie dokonywał, a przez cały lipiec przybywał u swojej babci w B.. Wyjaśnił, że za pierwszym razem po wcześniejszej obserwacji z krzaków podbiegł do pociągu i przeciął nożycami do cięcia blachy drut zabezpieczający i otworzył wrota. Wskazał, że zebrał usypany węgiel do worków i przeniósł do swojego pomieszczenia gospodarczego przed domem. Podał, że w tym czynie nikt mu nie pomógł. Później czynów takich dokonywał kilkunastokrotnie aż do końca 2005r., kiedy został zatrzymany przez SOK-stów. Wskazał, że czynów tych dokonał z powodu trudnej sytuacji finansowej (k. 337-337v)

W. J. (1) uczestniczył w eksperymencie procesowym w dniu 8 listopada 2006r. podczas, którego wskazał ścieżkę prowadzącą do torowiska w kierunku Mostu O. i wskazał miejsce, w którym dokonał dziesięciokrotnie w okresie od sierpnia 2005r. do 23 grudnia 2005r. otwarcia klap wagonu przejeżdżającego pociągu. Wyjaśnił, że zawsze sam dokonywał otwarcia klap z lewej strony pociągu od kierunku B., a gdy wagony były drutowane to przecinał zabezpieczenia nożycami do prętów. Powstałe w ten sposób usypy miały po kilka ton, z których udawało mu się zabrać

50 worków. Głównie był to miął węglowy tzw. groszek. Z. węgiel przewoził na rowerze do chlewika, przynależnego do mieszkania, które zajmował. Wskazał, że on przeważnie nie działał z innymi osobami. Przyznał jednak, że kilkukrotnie przed otwarciem przez niego wagonu dzwonił do niego kolega o pseudonimie (...), mówiąc mu że jedzie pociąg ora o tym czy na składzie jest czy nie ma ochrony SOK. Uzyskany z usypów węgiel przeznaczał na własne potrzeby, a to co mu pozostało, sprzedawał przygodnie poznanym osobom za 5-6 złotych za miął, a za groszek 8-10 złotych. Wskazał również miejsce, w którym w czasie pomiędzy usypami dokonał otwarcia jednego wagonu z węglem i po tym jak podbiegł do niego od lewej strony nożycami przeciął drut zabezpieczający. Z wysypanego miálu węglowego nazbierał 20 worków i przeznaczył na własne potrzeby. Dalej wyjaśnił, że w okresie przed wakacyjnym tj. wiosną 2005r. sam dokonał otwarcia wagonów w trzech przejeżdżających pociągach, przecinając druty zabezpieczające i z powstałego usypu zebrał miął lub groszek ale nie pamiętał dokładnie co i w jakiej ilości (k. 338v-339)

Przesłuchiwany ponownie w dniu 8 listopada 2006 po przedstawieniu mu dwudziestu dwu zarzutów przyznał się do ich popełnienia. Sprostował swoje poprzednie wyjaśnienia podając, iż w okresie maj i czerwiec 2005r. dokonywał usyp. Wskazał, że pierwsze dwa takie zdarzenia miały miejsce pod koniec maja 2005r., gdzie dokonywał otwarcia wagonów. Podał, iż dokonywał tego z powodu sytuacji materialnej, a widział jak robią to inni. Przyznał, iż w maju dokonał zakupu nożyc do cięcia prętów, poszedł na tory, schował się w krzakach i obserwował przejeżdżające pociągi. Gdy widział, że nie ma SOK-stów to podbiega do pociągu, przecinał nożycami drut zabezpieczający, a następnie ręką otwierał wrota za pomocą przyłożenia dźwigni. Dalej podał, że przeważnie, w kolejnym dniu szedł na tory z rowerem i workami, zbierał węgiel i zawoził go do swojego chlewika. Część węgla sprzedawał za cenę określoną podczas eksperymentu nieznanym mu osobom. Następnie podał, że wagony otwierał na początku czerwca, działając sam w ten sam sposób. W miesiącu lipcu nie otwierał wagonów, gdyż przebywał u babci w B.. Gdy zaś wrócił to zrobił to raz jak wyjaśniał już, a następnie dwa razy otwierał wagony we wrześniu na początku i na końcu miesiąca. W miesiącu październiku podał, że działał częściej, praktycznie raz w tygodniu. Nie był jednak w stanie podać dokładnych dat. Wskazał, że działał zawsze w tym samym miejscu, które opisał, a tylko raz przed mostem. Dalej podał, że otworzył wagony jeszcze dwa razy- raz w listopadzie na początku miesiąca a raz w grudniu przed świętami. Przyznał, że w dniu 23 grudnia 2005r. został złapany przez SOK-stów na gorącym uczynku i zaprzestał czynów takich dokonywać.

Przyznał również, że w kilku przypadkach, gdy chciał otworzyć wagony to umawiał się wcześniej z kolegą o pseudonimie "C.", który stojąc na moście O. dzwonił do niego na telefon komórkowy i informował go, czy na wagonach nie ma SOK-stów. Nie był w stanie jednak podać kiedy to miało miejsce, ale na pewno było tak kilkukrotnie (343-344v).

Przesłuchiwany ponownie w dniu 8 stycznia 2007 przyznał się do popełnienia wszystkich postawionych mu zarzutów i podtrzymał wszystkie do tej pory złożone wyjaśnienia w sprawie (k. 609).

Składając wyjaśnienia przed Sądem przyznał się do popełnienia stawianych mu zarzutów. Przyznał, że wagony otwierał sam, bez niczyjej pomocy i sam zbierał węgiel. Nie kwestionował dat zdarzeń, ale wskazane ilości węgla. Uważał, że węgla z wagonów usypało się mniej. Podał, iż z każdego usypu zabrał mniejsze ilości węgla. Zaprzeczył aby na miejscu by z nim K.. Przyznał że dzwonił do niego dwa razy, że jedzie pociąg i nie ma obstawy. Pozostałe wyjaśnienia podtrzymał poza tym, że nie wiedział czy K. stał na moście kiedy do niego dzwonił, że wagony nie mają SOK-stów. (k. 801)

Składając wyjaśnienia na rozprawie w dniu 18 stycznia 2011r. podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia po czym potwierdził, iż mężczyzna określany w protokołach jako (...) to jest oskarżony C. K. (1). Podał, że dawał on mu znak telefonem, który pociąg nie jest pilnowany, a wówczas on sam robił wszystko w pojedynkę po czym następnego dnia szedł zbierać węgiel. Dalej podał, że rola K. polegała tylko na tym aby wskazać właściwy pociąg, przy czym skutecznych połączeń telefonicznych były dwa w takim sensie, że on okradł wagon z węglem. Wyjaśnił, że nie dał mu żadnej gratyfikacji za to. Zaprzeczył aby był jego kolega. Nie wiedział czy K. obserwował go jak on zbierał węgiel i nie wiedział czy on sam ten węgiel zbierał. Podał, że dokonywał usypu tylko z jednego wagonu i zebrał raczej wszystko co usypał. Dalej podał, że maksymalnie dokonał 10 razy usypania węgla z torów, ale podał, że za każdym razem zbierał w sumie po 10 worków każdy on wadze po 40 kg. Przyznał, że z tego sprzeda 5 worków po 30-40 złotych, a resztę przeznaczył na własne potrzeby (k. 1422v-1423)

Na rozprawie w dniu 13 września 2011r. potwierdził, że działał między innymi z C. K. (1), ale nie był w stanie stanowczo stwierdzić, że okres o którym wyjaśnił C. K. (1) jest tym samym okresem o którym on sam mówił podczas eksperymentu. Po raz kolejny potwierdził, że K. dzwonił do niego dwa razy, wskazując wagony z których mógł dokonać usypów. (k. 1501v)

Odnośnie wyjaśnień złożonych przez C. S. dał wiarę tylko w zakresie ustalonego stanu faktycznego. Relacja tego oskarżonego jest bardzo zmienna z wyraźną tendencją do umniejszania swojej roli w zdarzeniach bądź w zupełności jej wykluczania w miarę rozwoju postępowania sądowego.

Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego w których nie tylko przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów wspólnie w porozumieniu z J. i braćmi S., ale i szczegółowo opisał okoliczności w jakich do nich doszło, swoją rolę w każdym z tych czynów, sposób działania ale i współdziałających z nim osób oraz ich rolę. Na uwagę zasługuje że w większości z tych przypadków wyjaśnienia te zostały złożone na zasadzie samodenuncjacji. W czasie zaś trwania postępowania przygotowawczego będąc wielokrotnie przesłuchiwanym podtrzymywał uprzednio składane wyjaśnienia, a w końcu i deklarował chęć dobrowolnego poddania się karze. W żadnym zakresie nie składał żadnych zastrzeżeń co do licznych czynności z nim wykonywanych. Co więcej jego relacja z tej fazy postępowania korespondowała z wyjaśnieniami pozostałych współoskarżonych z tej fazy postępowania.

Dopiero zmianę w postawie co do stawianych zarzutów, a i w konsekwencji treści wyjaśnień C. K. (1) ujawnił na etapie postępowania sądowego i w ten sposób już konsekwentnie w miarę zaangażowania postępowania sądowego swój udział w inkryminowanych zdarzeniach umniejszał, tłumacząc zmianę relacji naciskami stosowanymi wobec niego w trakcie trwania postępowania przygotowawczego przez funkcjonariuszy policji. Wskazywał, że te bezprawne działania miały polegać na stosowaniu przemocy fizycznej i tu wskazał osobę która takich czynów miała się dopuścić – A. M. (2), jak również psychicznych polegających na „obietnicach” niezastosowania wobec niego sankcji w przypadku przyznania się do niewykrytych sprawców przestępstw zwianych z usypami węgla.

Sąd przeprowadził wnikliwe postępowanie w zakresie wskazywanych przez C. K. (1) zarzutów kierowanych do funkcjonariuszy policji, które jednak nie potwierdziły się. Przesłuchani w sprawie funkcjonariusze nie potwierdzili aby mieli w stosunku do tego oskarżonego stosować niedozwolone czynności, mające na celu wpłynięcie na treść jego relacji. W tym miejscu należy nadmienić, iż to właściwie C. K. (1) ujawniał na zasadzie samodenuncjacji kolejne zdarzenia w których uczestniczył, a które dopiero stały się podstawą do podejmowania czynności sprawdzających. Z tego też powodu zdaniem Sądu brak jest logicznego wytłumaczenia dlaczego akurat w stosunku do niego funkcjonariusze policji mieliby podejmować bezprawne działania, narażając się tym samym na konsekwencje prawne takiego postępowania, w tym utraty pracy. Wskazać przy tym należy, że inni oskarżeni nie zgłaszali zarzutów związanych z czynnościami podejmowanymi wobec ich osoby przez funkcjonariuszy policji. Nie wydaje się zatem logiczne dlaczego funkcjonariusz policji mieli właśnie tylko w stosunku do C. K. (1) dążyć do pogorszenia jego pozycji procesowej stawiając mu kolejne zarzuty, a w stosunku do innych osób oskarżonych takich czynności nie podejmować. Dalej należy wskazać, że zgłoszenie o ewentualnych nieprawidłowościach oskarżony K. zdecydował się ujawnić dopiero na etapie postępowania sądowego, a nie w toku postępowania przygotowawczego, gdzie podczas licznych czynności po raz to kolejny podtrzymywał złożone uprzednio wyjaśnienia, a nawet jak napomknięto wyżej dobrowolnie poddać się chciał karze. Należy zadać sobie pytanie po co składałby takiej treści deklarację, która jeśli się ziściła ze strony oskarżyciela mogłaby zakończyć się dla niego wniesieniem aktu oskarżenia wraz z wnioskiem z art. 335 k.p.k. Nie jest to logiczne postępowanie osoby, która czynu takiego nie popełniła. Jednak najistotniejsze jest również i to, że wyjaśnienia C. K. (1) (w tym również i te, których nie podtrzymał na etapie postępowania sądowego) w dalszym ciągu korelowały z wyjaśnieniami K. S. i Ł. J. (1). Jednoznacznie to wskazuje na to, że relacja oskarżonego C. K. (1) sprzeczna z ustaleniami stanu faktycznego jest nieprawdziwa i dlatego w tej części Sąd nie da mu wiary.

Odnośnie wyjaśnień W. J. (1) to sąd dał im wiarę w zakresie ustalonego stanu faktycznego. Oskarżony ten spójnie wyjaśniał odnośnie czynów które mu zarzucono, sposobu działania w wyniku którego doprowadzał do usypu węgla

z wagonów, a następnie tak wysypanego węgla jego zbierania i postępowania z nim później. W tym też zakresie jego wyjaśniania nie budzą wątpliwości.

Natomiast budzi wątpliwości Sądu ta część wyjaśnień zarówno C. K. (1) jak i W. J. (1) w których podawali informacje na temat połączeń telefonicznych, które miał wykonywać ten pierwszy odnośnie czy pociągi są zabezpieczane przez pracowników Służby Ochrony Kolei. W zakresie bowiem tych wyjaśnień powstały poważne rozbieżności zarówno już na etapie postępowania przygotowawczego jak i później sądowego.

Już w trakcie trwania postępowania przygotowawczego oskarżony C. K. (1) w okresie od czerwca do sierpnia 2005r. wskazywał kilkanaście (10-11) przypadków działania z J. polegające na obserwacji mostu orzegowskiego, a dalej nie miał już z nim współpracować (k. 33-34). Podczas zaś eksperymentu procesowego podał, iż miało miejsce kilkanaście tego typu przypadku umiejscawiając je już przełomem lata i jesieni 2005r., nic bliżej nie precyzując (k. 19-21) Dopiero w postępowaniu sadowym wspomniał on jednym czy dwóch przypadkach „telefonowania do J.” (k.816 i 1110), a przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie był w stanie ich ilości wskazać, podając tylko, że mogło być ich maksymalnie trzy razy. Jednocześnie już uściślił, że wprawdzie stał na moście O. i patrzył czy pociąg jedzie ale zaprzeczył aby koncentrował się na tym czy na pociągu jest ochrona, czy też nie. W kwestii zaś wskazywanych w poprzednich wyjaśnieniach 10-11 połączeń telefonicznych tłumaczył, że może „źle zrozumiał” (k. 1423-1423v). Nie by także w stanie się odnieść do tego czy podawane informacje w eksperymentach procesowych w których on uczestniczył i W. J. (1) dotyczą tych samych zdarzeń czy też nie (k. 1501v).

Z kolei W. J. (1) składając początkowo wyjaśnienia przyznawał się do kilkunastu usypów mających mieć miejsce w okresie od sierpnia do grudnia 2005r. i których miał dokonać samodzielnie (k. 327-328). Dopiero w trakcie eksperymentu procesowego wspomniał kilku razach jak dzwonił do niego na telefon komórkowy K. informując o tym czy jest czy nie ochrona (k. 329), W kolejnych zaś wyjaśnieniach wspomniał, że K. prowadził obserwację mostu orzegowskiego kilkakrotnie i wówczas realizował do niego połączenia telefoniczne wskazując iż ten proceder miał mieć miejsce w okresie od maja 2005 do 23 grudnia 2005r. (k. 342-344). Przy ponownym rozpoznaniu sprawy oskarżony J. podawał, iż były tylko dwa skuteczne połączenia w których K. podawał mu informację o tym czy pociąg jest pilnowany, bez jakiegokolwiek umiejscawiania tych zdarzeń w czasie (k. 1422v-1423). Nie by także w stanie się odnieść do tego czy podawane informacje w eksperymentach procesowych w których on uczestniczył i C. K. (1) dotyczą tych samych zdarzeń czy też nie (k. 1501v).

Mimo takich rozbieżności prowadzący postępowanie przygotowawcze nie przeprowadzili żadnych czynności mających na celu weryfikację tych rozbieżności czasowych zdarzeń, już chociażby konfrontując między sobą oskarżonych, nie wyłączając możliwości sprawdzenia bilingów telefonicznych, co mogłoby być niezmiernie przydatne przy weryfikacji tych wyjaśnień.

Obecnie Sąd nie miał możliwości, iż dalszej weryfikacji z uwagi na stanowcze stanowisku zarówno oskarżonego C. K. (1) jak i W. J. (1), którzy odmówili udzielenia odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania sądu. Stanowisko to podtrzymali również na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2015r. Tym samym biorąc pod uwagę te okoliczności brak jest jakiegokolwiek możliwości dodatkowego zweryfikowanie złożonych na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego wyjaśnień. Zdaniem S. nie ulega przy tym wątpliwości, że oskarżony C. K. (1) pomógł W. J. podając mu informacje o tym czy pociąg jedzie czy nie z SOK-istami przynajmniej dwa razy. Jednak jakich zdarzeń taka pomoc miała dotyczyć Sądowi przy takim materiale dowodowym ustalić nie można było, a tym bardziej czy dotyczyło to zdarzeń o których oskarżyciel publiczny domagał się ukarania C. K. (1).

Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez W. J. (1) albowiem są one zbieżne z relacją C. K. (1), którym Sąd dał wiarę. Oskarżony ten konsekwentnie w trakcie trwania całego postępowania przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wskazywał jak współsprawcę K., opisując rolę jaką w inkryminowanych zdarzeniach pełnił. Tylko w zakresie stwierdzenia, iż wiedział, że oskarżony C. K. (1) otwiera wagony jego relacja nie jest tak konsekwentna ale nie ma znaczenia to dla oceny jego wyjaśnień.

Sąd relacji oskarżonych A. S. i K. S. dał wiarę tylko w zakresie ustalonego stanu faktycznego. Natomiast relacje w który zaprzeczali aby wspólnie a także z C. K. (1) dokonywali czynów zabronionych Sąd nie dał wiary przyjmując, iż stanowi ona przyjętą linię obrony i sprzeczna jest z relacją złożoną na etapie postępowania przygotowawczego.

Za wiarygodne uznano zeznania świadków **M. W. i G. P.**, którzy w nie budzący wątpliwości Sądu przedstawili sposób postępowania w przypadku stwierdzenia wystąpienia naruszenia przewożonego w wagonach węgla, sposobu ustalenia braków wagowych, i wartości szkody, możliwości odzyskania usypanego węgla, sporządzanej dokumentacji, postępowania reklamacyjnego. Z uwagi na znaczny upływ czasu i wielość zdarzeń nie mieli oni wiedzy odnośnie konkretnych zdarzeń objętych w zarzutach.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka **M. Ł.**, który logiczne i stanowcze zeznania, nie były przez żadną ze stron kwestionowane, zaś okoliczność, iż to właśnie podczas interwencji w dniu 31 października 2006r. dokonano zatrzymania a następnie przekazania funkcjonariuszom Policji Ł. J. (1) potwierdził sam oskarżony, co koreluje z protokołem z zatrzymaniu tej osoby (k. 4)

Zeznania świadka **T. Ł.** niewiele wniosły do sprawy albowiem świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń, a cała jego wiedza związana była z luźnymi i ogólnymi informacjami o tym, na czym polegał proceder usynów i kto brał w nich udział. Nie miał natomiast konkretne wiedzy o konkretnych zdarzenia, czasie w którym miały być popełnione i składzie osobowym osób w nim uczestniczących.

Do spraw niewiele wniosły zeznania świadka **S. P.**, albowiem poza przyznaniem, że w dniu 1 lipca 2006r. jako maszynista prowadził pociąg nie miał żadnej wiedzy na temat otwarcia wagonu i usypaniu w z niego węgla.

Również niewiele wniosły zeznania świadka **P. M.**, albowiem poza przyznaniem, że w dniu 21 października 2005r. jako maszynista prowadził pociąg nie miał żadnej wiedzy na temat otwarcia wagonu i usypaniu w z niego węgla.

Do sprawy nie wniosły zeznania świadków P. W., R. D., J. L., D. K., A. B., J. Ś., P. K. albowiem świadkowie zeznania składali odnośnie czynów, w stosunku do których zapadło wobec oskarżonego C. K. (1) prawomocne orzeczenie.

Sąd nie miał zastrzeżeń do opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego C. K. (1) jako że pochodziły one od osób o wysokich kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym. Zdaniem Sądu opinie te spełniały stawiane im wymogi w zakresie staranności i wnikliwości biegłych w badaniu zleconych im zagadnień. Ponadto wolne były od niedopowiedzeń i niejasności, jak również nie zawierały sprzeczności. Stąd nie będąc dotkniętymi żadnymi mankamentami stanowiły przekonujący dowód tego, jaki był stan zdrowia psychicznego oskarżonego w chwili czynu oraz tego, że był on zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności zgromadzonym w sprawie dokumentom. Autentyczność pochodzenia i prawdziwość treści tych dokumentów nie budzi wątpliwości, a informacje w nich zawarte znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, tym bardziej iż same strony nie wnosiły zastrzeżeń co do jej prawdziwości.

W oparciu o całokształt zgromadzonego i ocenionego materiału dowodowego Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej zważył co następuje.

Wątpliwości Sądu dotyczyły zarzutów postawionych wobec C. K. (1) wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), które zostały uchylone do ponownego rozpoznania czego konsekwencją było jego uniewinnianie w tym zakresie.

Podsumowując rozważania dotyczące wyjaśnień złożonych przez C. K. (1) jak i W. J. (1) odnośnie telefonów wykonywanych do tego ostatniego o tym czy pociąg jedzie czy nie z obstawa pracowników SOK należało dojść do wniosku, iż w sprawie brak wystarczających dowodów winy oskarżonego C. K. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów jakich miła dopuścić się wspólnie i w porozumieniu z W. J., przy czym w ocenie Sądu meriti inicjatywa dowodowa została wyczerpana, a występujących w sprawie wątpliwości nie dało się usunąć sięgając po reguły swobodnej oceny

dowodów. Niezrozumiałym i wręcz niedorzecznym było nieprzeprowadzenie podczas trwania całego postępowania przygotowawczego konfrontacji pomiędzy oskarżonym C. K. (1) a W. J. (1) co do tego po pierwsze w jakim okresie współpraca nastąpiła, ile telefonów zostało wykonanych, a przede wszystkim czy w związku z informacjami podanymi przez C. K. (1) W. J. (1) podjął się w ogóle popełnienia czynu, a jeśli tak to w jakim dniu to zdarzenie nastąpiło. Dla S. logicznym jest iż tylko w fazie postępowania przygotowawczego możliwe było dokonanie rzetelnej weryfikacji tych kwestii, zwłaszcza jeśli się weźmie pod uwagę czas w których osoby wyjaśnienia te składały. Naturalne jest przecież, że wraz z upływem czasu naturalnym jest, że pewne zdarzenia się zacierają w pamięci, nawet jeśli założyć dobra wole w tym zakresie przez osoby kwestie te wyjaśniające. Obecnie 10 lat po zdarzeniach których dotyczy postępowanie, nie tylko nie ma możliwości weryfikacji tej kwestii z uwagi na skorzystanie przez oskarżonych z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień ale i dlatego, że nawet upłynął czas archiwacji przez firmy telekomunikacyjne danych o ewentualnych połączeniach telefonicznych.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego C. K. (1) i W. J. (1) zarówno co do roli jaką ten pierwszy w czynach tych miał pełnić jaki czasu w którym współpraca miała przebiegać nie korelując ze sobą. Trudno uznać za racjonalne twierdzenia oskarżonych, który nie pamiętają dokładnie nie tylko w jakim okresie ale i ile połączeń wykonał C., K. do W. J., który zamierzał popełnić przestępstwa kradzieży węgla. Poza zakresem organów postępowania przygotowawczego w ogóle pozostała kwestia wyjaśnienia czy W. J. w wyniku tych telefonów podjął się popełnienia przestępstwa i czy te przestępstwa których ewentualnie w wyniku tych telefonów się podjął sa tymi, którego sprawstwo zostało ustalone wyrokiem w sprawie II K 77/07. W ocenie Sądu wyjaśnienia o takiej treści nie mogą stanowić wiarygodnego dowodu będącego postawą uznania oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów polegających na współdziałaniu w dokonaniu przestępstwa kradzieży węgla wspólnie i w porozumieniu w W. J.. Już chociażby z mało szczegółowych wyjaśnień wynika, iż ewentualnie można było by mówić o formie współsprawstwa jakim byłoby pomocnictwo ale z uwagi na brak wiarygodnych i przekonujących dowodów wskazujących do jakiego czynu pomocnictwo to miałyby się odnosić i czy W. J. w ogóle podjął się dokonania takiego czynu. Tym bardziej że na etapie postępowania sądowego mówił tylko ogólnie o dwóch skutecznych telefonach ale na czym ta skuteczność miała polegać tego już nie wyjaśnił. Nie wiadomo zatem czy chodziło mu o to czy K. się do niego dodzwonił czy też czy podjął się popełnienia przestępstwa kradzieży węgla. Z uwagi na odmowę złożenia wyjaśnień i odpowiedzi na pytanie kwestii tej nie udało się bliżej zweryfikować. Kwestia ta ma zaś istotne znaczenia już chociażby dla przyjęcia właściwej kwalifikacji prawnej czynu.

Zdaniem Sądu brak możliwości zweryfikowania niekategorycznych sprzecznych wyjaśnień oskarżonych K. i J. złożonych na etapie postępowania przygotowawczego zdaniem Sądu determinuje ocenę skargi oskarżyciela publicznego. Mając na uwadze powyższe twierdzenia nie sposób uznać, aby tak zgromadzony materiał dowodowy w sposób kategoryczny był wystarczający do przypisania sprawstwa C. K. (1) odnośnie zarzucanych mu czynów.

Wskazać należy, iż „sformułowana w art. 2 § 2 k.p.k. zasada prawdy ma doniosłe znaczenie dla całego postępowania. Wprowadza ona wymóg opierania wszelkich rozstrzygnięć na prawdziwych ustaleniach faktycznych. W orzecznictwie pod rządem podobnego przepisu w k.p.k. z 1969 r. (art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k.) zasadnie przyjmowano, że oznacza to zobligowanie wszystkich organów procesowych do dołożenia - niezależnie od woli stron - maksymalnych starań i wyczerpania wszelkich dostępnych środków dla poznania prawdy (zob. w. SN z 17 września 1971 r., I KR 120/71, OSNPG 12/1971, poz. 242). Zasada prawdy oznacza, że niezbędne staje się ograniczenie zasady kontradiktoryjności poprzez elementy oficjalności przy wprowadzaniu do procesu i przeprowadzaniu w nim dowodów (zob. art. 167, art. 370 § 1 in fine i § 3 k.p.k.).

Przez prawdziwe ustalenie faktyczne rozumie się ustalenie, które zostało udowodnione. Udowodnienie zachodzi wówczas, gdy w świetle przeprowadzonych dowodów fakt przeciwny dowodzonemu jest niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny. Spełnione przy tym winny być dwa warunki:

a) obiektywna przekonliwość dowodów, czyli taka ich siła, że każdy normalnie oceniający człowiek nabiera przekonania o prawdziwości danego ustalenia, oraz

b) przekonalność subiektywna wywołana u organu oceniającego, która winna być całkowita i bezwzględna. Dopóki zatem organ ma zasadne, najmniejsze choćby wątpliwości, dopóty dany fakt nie może być uznany za udowodniony, a więc nie stanowi ustalenia faktycznego, które może być podstawą rozstrzygnięcia (zob. M. Cieślak, Zagadnienia dowodowe w procesie karnym, Warszawa 1955, s. 115-120; tenże, Polska procedura..., s. 325).

Udowodnienie nie musi jednak oznaczać, że dane ustalenie musi zawsze wynikać bezpośrednio z konkretnych dowodów. Może ono wypływać także z nieodpartej logiki sytuacji stwierdzonej konkretnymi dowodami, jeżeli stanowi ona oczywistą przesłankę, na podstawie której doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, że dana okoliczność faktyczna istotnie wystąpiła (w. SN z 4 października 1973 r., III KR 243/73, OSNKW 2/1974, poz. 33 i aprob. M. Cieślak, Glosa, OSPiKA 9/1974; zob. też J. Nelken, Glosa, NP 1/1974).

Wymóg udowodnienia odnosić należy jednak tylko do ustaleń niekorzystnych dla oskarżonego, ponieważ on sam korzysta z domniemania niewinności (art. 5 § 1 k.p.k.), a niedające się usunąć wątpliwości tłumaczy się na jego korzyść (art. 5 § 2 k.p.k.). Nie oznacza to wszak, aby głosowne twierdzenia oskarżonego mogły być przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia. W tym jednak wypadku wystarczy ich uprawdopodobnienie, tj. wywołanie jedynie stanu prawdopodobieństwa zaistnienia danego faktu (zob. M. Cieślak, Zagadnienia..., s.65). Jednakże nawet nieuprawdopodobnienie powoływanej tezy nie może działać na niekorzyść oskarżonego, jako że może on być uznany winnym jedynie po udowodnieniu mu sprawstwa i winy. Nieudowodnienie tego i tak spowodować musi uniewinnienie oskarżonego z uwagi na domniemanie niewinności. To właśnie z uwagi na tę dyrektywę i zasadę *in dubio pro reo* (zob. art. 5) Uniewinniono oskarżonego C. K. od popełniania zarzucanych mu czynów uchylonych do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Gliwicach.

, W ustalonym stanie faktycznym nie sposób było uznać, że zmianie uległy okoliczności, na podstawie których Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej przypisał oskarżonemu C. K. (1), A. S., K. S., W. J. (1) i Ł. J. (1) popełnienie ciągu przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i które to rozstrzygnięcie w zakresie winy podtrzymał Sąd Okręgowy w Gliwicach w następstwie rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego C. K. (1).

Tak więc po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej rozstrzygnąć winien o karze dla C. K. (3) co do czynów których o winie rozstrzygnął sąd I instancji tj. pkt 4 wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej sygn. II K 77/07, a nadto w stosunku do wszystkich oskarżonych co do środka karnego- obowiązku naprawienia szkody z art. 46 § 1 kk.

Oskarżony C. K. (1), ale także A. S., K. S., W. J. (1), Ł. J. (1) swoimi zachowaniami zrealizowali znamiona przedmiotowe i podmiotowe występku z art. 278 § 1 k.k.

Odpowiedzialność karną z tego przepisu ponosi m.in. ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie z art. 115 § 9 k.k. „rzeczą ruchomą jest także polski albo obcy pieniądz lub inny środek płatniczy...”

Oskarżony C. K. (1) otwierając wrota niezabezpieczonych wagonów w tym celu aby wysypał się z nich znajdujący się tam różnego rodzaju węgiel, po to aby następnie przy współudziale innych osób- A. S. i K. S. i innej nieustalonej osoby (czyny od I do III przypisane w wyroku w sprawie II K 77/07), a nadto Ł. J. (1) (czyny od IV do XIII przypisane w wyroku w sprawie II K 77/07) go zebrać z torowiska obejmując go tym samym w posiadanie, pozbawiając tym samym władztwa nad nim każdorazowo jego właściciela. Co do czynu XIII usiłowali dokonać z uwagi na interwencję funkcjonariuszy SOK.

Oskarżony W. J. (1) otwierając wrota niezabezpieczonych wagonów w tym celu aby wysypał się z niego znajdujący się tam różnego rodzaju węgiel, po to aby następnie zebrać z torowiska obejmując go tym samym w posiadanie, pozbawiając tym samym władztwa nad nim każdorazowo jego właściciela.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej rozpoznając ponownie sprawę dostrzegł, iż w poprzednim wyroku sądu pierwszej instancji w opisie przypisanych oskarżonym: C. K. (1), A. S., K. S. (co do czynów od I do III), C. K. (1) i Ł. J. (1) (co do czynów od IV do XIII) i W. J. (1) (co do czynów od XIV do XXVI) czynów ustalił jako osobę pokrzywdzoną

(...) SA siedzibą w W., a obecnie wskazane zostało, iż pokrzywdzonym każdorazowo był odbiorca węgla wskazany w liście przewozowym, zawiadomieniu, zgłoszeniu nieprawidłowości tj. Elektrownia (...) i inne. (...) SA siedzibą w W. był licencjonowanym przewoźnikiem, który na podstawie ustawy prawo przewozowe poniósł odpowiedzialność za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstałe od przyjęcia jej do przewozu aż do jej wydania (art. 65 ust 1 ustawy prawo przewozowe). W tym wypadku na drodze postępowania reklamacyjnego właściciel przesyłki może dochodzić odszkodowania od (...) SA siedzibą w W., której wartość ustala się na podstawie wartości rzeczy przewożonej (art. 80 ustawy prawo przewozowe). (...) SA z siedzibą w W. w żaden sposób nie stawał się właścicielem przewożonych towarów, a jedynie w przypadku utraty/uszkodzenia przesyłki zobligowany był na wniosek właściciela przesyłki do wypłaty odszkodowania, co też uczynił. W przypadku zaś wypłaty odszkodowania stawał się osobą uprawnioną do żądania zwrotu wypłaconego odszkodowania, które wypłacił właścicielom przewożonych towarów. Ustalenie to nie jest to jednak powodem, by ingerować w treść tamtego rozstrzygnięcia, które w zakresie uznania oskarżonych za winnych czynów im przypisanych jest prawomocne.

Tak opisywane zachowanie oskarżonych C. K. (1), A. S., K. S., Ł. J. i W. J. (1) ujawniło w ten sposób również zamiar przywłaszczenia węgla, a więc postąpienia z nim jak jego właściciel. Tego rodzaju zachowanie wskazywało zaś niewątpliwie na cel, który takiemu działaniu przyświecał. Mając świadomość, iż wspomniany węgiel z wagonów stanowi cudzą własność, pozbawili ich prawowitego dysponenta faktycznego władztwa nad nim.

Przypisując oskarżonemu C. K. (1) przestępstwo zaboru w celu przywłaszczenia we współsprawstwie z:

- A. S., K. S. i nieustaloną osobą (co do czynów I, II i III aktu oskarżenia),
- Ł. J. (1) (co do czynów IV do XII i usiłowania kradzieży co do czynu XIII aktu oskarżenia)

Sąd kierował się zaś istnieniem porozumienia zawianego w trakcie obranego i realizowanego przez oskarżonego zamiaru kradzieży. Treścią tego porozumienia było wspólne zebranie wysypanego węgla na tory, po uprzednim otwarciu wrót wagonów, załadowanie węgla do uprzednio przygotowanych worków, przewiezienia tych worków najczęściej rowerami w miejsce bezpieczne, po czym wzajemne rozliczenie się finansowe pomiędzy osobami współdziałającymi. Niewątpliwie w tym momencie oskarżony C. K. (1) z A. S., K. S. i nieustaloną osobą, a także C. K. (1) z Ł. J. (1) wspólnie realizowali zamię zaboru i przyświecał im tożsamy cel działania.

Przyjęcie współsprawstwa nie budziło wątpliwości, skoro w okolicznościach sprawy zaistniał zarówno jego element przedmiotowy w postaci wspólnego działania, jak również doszło do zawarcia porozumienia przez sprawców. Trzeba mieć na względzie to iż, „ustawodawca w art. 18 § 1 k.k. nie wprowadził żadnych dodatkowych warunków dotyczących porozumienia. Może ono dojść do skutku w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany, ważny jest zamiar współdziałania z drugą osobą w wykonaniu czynu zabronionego. Współdziałający muszą mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego.” / zob. wyrok S.A. w Łodzi z dnia 11 października 2000 r., II AKa 120/00 , Prok.iPr. 2001 r., z. 5, poz. 26 /. Istotą współsprawstwa jest wyraźne lub milczące porozumienie współsprawców, zawarte przed popełnieniem przestępstwa lub w jego trakcie - muszą więc oni działać wspólnie i w porozumieniu. Istotne i wymagane nie jest jednak wspólne dokonanie poszczególnych czynności czasownikowych, lecz realizacja zespołu znamion przestępstwa z objęciem zamiarem całości zdarzenia jak za działanie własne / niezależnie od odpowiedzialności współsprawcy za rozmiary jego własnego ekscesywnego działania /. Każda z osób obejmuje swoim zamiarem realizację wszystkich znamion czynu przestępczego / Biul.PK 2008/10/8, Prok.i Pr.-wkł. 2008/12/10 /.

Ustalając, że oskarżony W. J. (1) popełnił przestępstwo zaboru w celu przywłaszczenia węgla polegającego na jego zebraniu torowiska, po uprzednim otwarciu wrót wagonu bez udziału innych osób, Sąd doszedł do wniosku, i ustalenie to, nie jest jednak powodem, by ingerować w treść tamtego rozstrzygnięcia, które w zakresie uznania oskarżonego za winnego czynu mu przypisanego jest prawomocne.

W końcu wskazać należy, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie ujawniły się żadne okoliczności wyłączające możliwość zawinonego zachowania oskarżonych C. K. (1), A. S., K. S., Ł. J. (1) i W. J. (1). Oskarżeni byli bowiem osobami dorosłymi, zdolnymi do ponoszenia odpowiedzialności karnej, posiadającymi pełną możliwość rozpoznania

znaczenia sytuacji, w której się znajdowali, również jej prawnego wartościowania, co w konsekwencji winno ich doprowadzić do prawidłowego procesu motywacyjnego oraz wyboru celu i jego realizacji zgodnie z normami moralnymi społeczeństwa.

W aspekcie podmiotowym nie mogło budzić wątpliwości, iż zachowania oskarżonych cechowała pełna świadomość i rozeznanie skutków, jakie ze sobą one niosło.

Przy wymiarze kary dla oskarżonego C. K. (1) Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 53 k.k., biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności zarówno podmiotowe jak i przedmiotowe, obciążające oraz łagodzące oraz kierując się w pierwszej kolejności nakazem jej dostosowania do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Jako okoliczność obciążającą należało potraktować stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu C. K. (1) czynu, którego niewątpliwie nie można zaliczyć do niskich. Podkreślenia bowiem wymaga, iż oskarżony swoim zachowaniem godził w tak ważne dobra, jak przysługujące innemu podmiotowi prawo własności. Z kolei wysokość wyrządzonej szkody, której nie można uznać w żadnym wypadku jako nieznaczną czy też małą oraz motywacja, która przyświecała oskarżonemu, w momencie gdy decydował się na nieposzanowanie cudzej własności, a niewątpliwie działał wówczas z chęci łatwego zysku i zapewnienia sobie środków potrzebnych do egzystencji bez konieczności uciekania się do wykonywania uczciwej pracy zarobkowej, niekorzystnie wpływały na wymiar kary za przestępstwo kradzieży.

Na niekorzyść oskarżonego należało również poczytać jego dotychczasową karalność w tym i za przestępstwa przeciwko mieniu, świadczącą o lekkim traktowaniu cudzej własności, skłonności do naruszania prawa. Oceniając stopień winy oskarżonego Sąd uwzględnił zamiar bezpośredni, z którym działał i poczytał go na jego niekorzyść.

Po uwzględnieniu wszystkich omówionych wyżej okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że karą sprawiedliwą, adekwatną do społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, nie przekraczającymi przy tym stopnia zawinienia, a zarazem wystarczającymi dla ociążenia celów, jakie kara ma spełnić, tak w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej rozumianej jako konieczność „kształtowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i postaw oraz ugruntowania przekonania, że przestępcy są sprawiedliwie karani” / wyrok SN z dnia 25 lutego 1981, V KRN 343/80 /, będzie kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za ciąg występów.

Jednocześnie w ocenie Sądu należało wysnuć przekonanie o niecelowości umieszczenia oskarżonego w warunkach izolacji więziennej, co dało podstawy do zastosowania względem niego dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary na najdłuższy możliwy okres próby lat 5. Wprawdzie oskarżony obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, ale za czyn który nie jest przestępstwem podobnym do przypisanych mu niniejszym postępowaniem. Zdaniem Sądu w tym przypadku wystarczającym dla oskarżonego będzie wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia. Już sama wysokość wymierzonej kary pozbawienia wolności zdaniem S. będzie wystarczającym dla spełnienia jego celów bez konieczności umieszczenia w jednostce penitencjarnej. Ustalając okres próby oraz oddając go w tym okresie pod dozór kuratora, Sąd miał na względzie potrzebę stworzenia na przyszłość optymalnych warunków do ewentualnej weryfikacji przyjętej na moment orzekania pozytywnej prognozy co do przyszłego zachowania oskarżonego i uznał, że pięcioletni okres próby będzie do tego konieczny.

Zobowiązując oskarżonych C. K. (1), A. S., K. S., Ł. J. (1) i W. J. (1) do naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. na rzecz (...) SA z siedzibą w W. Sąd oparł swoje ustalenia w oparciu o rzeczywistą szkodę poniesioną ich czynami, wyrażającą się w faktycznie wypłaconym i udokumentowanym odszkodowaniu w oparciu o przedstawione przez oskarżyciela dokumenty, za każdym razem szczegółowo uwzględniając rodzaj przewożonego towaru (węgla) i jego cenę w chwili przewozu, uwzględniając możliwości zabezpieczenia i odzyskania wysypanego węgla przez uprawnione podmioty działające na rzecz przewoźnika (k. .1964-2026)

W niektórych jednak przypadkach (omówionych szczegółowo niżej) czynienie w tym zakresie w całości ustaleń, które niewątpliwie byłyby niekorzystnymi dla oskarżonych biorąc pod uwagę sposób obliczenia i wysokość nałożonego

przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej sygn. akt II K 77/07 obowiązku naprawienia szkody, które uwzględniało ilość osób współdziałających w popełnionych czynach (tak: co do czynów I do III – cztery osoby; czyny V-VI i VIII-XII – dwie osoby; czyny XIV-XXVI- dwie osoby), a także co do niektórych czynów nie nakładając takiego obowiązku tj. czyn IV i VII i XIII - niedopuszczalne w ponownym postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, w którym obowiązywał zakaz reformationis in peius z art. 443 k.p.k., z uwagi na kierunek zaskarżenia tylko na korzyść przez obrońcę oskarżonego C. K. (1), nałożenie obowiązku naprawienia szkody w większym zakresie niż to uczynił Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wydając wyrok w dniu 14 stycznia 2009r.

Istota wspomnianego zakazu sprowadza się zaś do niemożności wydania przez sąd ponownie rozpoznający sprawę orzeczenia surowszego od tego, które zostało uchylone w wyniku rozpoznania środka odwoławczego wniesionego tylko na korzyść oskarżonego. Naruszeniem zakazu ujętego w treści art. 443 k.p.k. byłoby natomiast dokonywanie w ponownym postępowaniu, nowych, niekorzystnych dla oskarżonych ustaleń faktycznych i to także w przypadku ujawnienia się nowych okoliczności obciążających w sytuacji, gdy do uchylecia poprzedniego wyroku doszło na skutek apelacji wniesionej na ich korzyść. Orzeczeniem surowszym jest bowiem takie, w którym ustalenia faktyczne są mniej korzystne dla oskarżonego w porównaniu z poprzednimi / por. wyrok S.A. (...) z 5 czerwca 2007 r., II AKa 90/07, Prok. i Pr. - wkł (...) oraz wyrok SN z 12 maja 2004 r., III KK 166/03, LEX nr 110535 /. W zakresie surowości orzeczenia, należy brać pod uwagę nie tylko więc kwalifikację prawną czynu, orzeczoną karę oraz zastosowane środki karne oraz wszystkie możliwe następstwa tych rozstrzygnięć dla sytuacji prawnej oskarżonego, ale także ustalenia faktyczne / por. wyrok S.A. w Lublinie z 20 kwietnia 2004 r., II AKa 78/04, Prok. i Pr. - wkł. 2005/4/28 /. Także więc w przypadku uchylecia wyroku tylko w zakresie rozstrzygnięcia o karze Sąd Rejonowy nie był legitymowany do czynienia ustaleń faktycznych pogarszających sytuację procesową oskarżonego, a wykraczających poza ramy wyznaczone zakresem uchylecia wynikającego z kierunku zaskarżenia. Nastąpił bowiem stan względnej prawomocności wyroku, co w koniunkcji z normą art. 443 kpk zamykało drogę do wydania orzeczenia zawierającego rozstrzygnięcia mniej korzystne pod względem skutków prawnych niż rozstrzygnięcia zawarte w orzeczeniu uchylonym, których prawomocność ta dotyczy / por. wyrok S.A. w Białymstoku z 18 marca 2004 r., II AKa 42/04 /.

Jak już wyżej wspomniano istotą ustalenia przez Sąd faktycznie poniesionej szkody przez (...) SA z siedzibą w W. było w istocie ustalenie w jakiej wysokości ustalono na postawie postępowania reklamacyjnego ilość wagową skradzionego węgla (tj. różnicy pomiędzy wagą węgla wynikającą z nadania a wagą wynikającą z przeważenia wagonu po ujawnienia usypu i skierowania do najbliższej stacji) oraz rzeczywiście wypłaconego odszkodowania przedstawionego przez oskarżyciela posiłkowego. Wprawdzie z uwagi na wskazywany przez oskarżyciela posiłkowego znaczny wpływ czasu i związany z tym archiwalny wpływ czasu, w którym zobligowany był do przetrzymywania dokumentacji dotyczącej zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania, to jednak zdaniem Sądu nie uprawnia to wyciągania negatywnych konsekwencji dla oskarżonych. Oskarżyciel posiłkowy jako profesjonalista bowiem miał świadomość toczącego się postępowania sądowego i zdaniem Sądu zobligowany był do takiego zabezpieczenia dokumentacji i przekazania jej organom postępowania przygotowawczego jak i sądowego, który umożliwiłby ustalenie jakie faktycznie poniósł szkody związane z wypłatą reklamacji za skradziony przez oskarżonych towar uprawnionym jego właścicielom.

Stwierdzić przy tym należy, iż w niektórych przypadkach odszkodowanie wypłacone obejmowało tylko wartość szkody liczoną netto (bez podatku) i taką też korzystniejszą dla oskarżonych przyjętą kwotę. W sytuacjach szczegółowo opisanych niżej, w których ustalono w trakcie trwania postępowania reklamacyjnego większą ilość (wagowo) skradzionego węgla niż przypisana ustaleniami Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej wydającego wyrok w dniu 14 stycznia 2009r. z uwagi na wyżej opisany zakaz reformationis in peius przyjęto korzystniejszą dla oskarżonych ilość wagową a co za tym idzie mniejszą wartość szkody wynikającą z rozstrzygnięcia zawartego w orzeczeniu uchylonym, których prawomocność ta dotyczy.

Dla Sądu logicznym i w pełni zrozumiałym jest przedstawiony przez świadka M. W. obowiązujący w (...) SA sposób postępowania w przypadku zdarzeń -w tym i usypów węgla z pociągów- iż przypadku szlaków kolejowych, którymi niewątpliwie są trasy pokonane przez pociągi, z których oskarżeni dokonali otwarcia wagonu i zaboru usypanego węgla, podejmowane są odpowiednie czynności, nie tylko mające na celu zabezpieczenie pozostałego w

wagonach węgla, udroźnienie trasy przejazdu, wstępnego i finalnego oszacowania strat oraz minimalizacji strat. Nie jest zatem niczym nadzwyczajnym i tak jak świadek wskazał, w pierwszej kolejności udroźnienie ruchu polegało na usunięciu z torowiska zalegającego tam węgla w najprostszy możliwy sposób tj. łopatami, aby pociągi, których czas przejazdu z uwagi na bezpieczeństwo musi być skoordynowany mogły przejeżdżać, a dopiero w dalszej kolejności przy zapewnieniu bezpieczeństwa dla pracowników firmy zajmującej się zbieraniem pozostałego węgla minimalizowanie strat poprzez jego odzyskanie. Nie trzeba przy tym wielkiej wyobraźni jeśli weźmie się pod uwagę gramaturę przewożonego towaru jakim był różnego typu węgiel tj. groszek, miał, węgiel koksowy, węgiel pozostały itd., iż wysypywany na torowisku, a to niekiedy na dłuższym jego odcinku, mieszał się z podłożem, zanieczyszczając się, a wręcz niekiedy nie dało się go idealnie pozbiierać z uwagi na sojną ziarnistość (gramaturę). Tak więc nawet gdyby część odzyskano węgla to z pewnością nie będzie miała ona już takiej wartości jak węgiel, który był nadany do wagonów. Wymaganie zaś aby przewodnik jakim jest (...) SA już w momencie ustalenia, iż doszło do usypu, zabezpieczał wysypywany na torach węgiel i od razu go odzyskiwał, jest nierealne z uwagi na wskazywane wyżej okoliczności, nawet gdyby dysponował nieograniczoną ilością pracowników, gotowych do podjęcia się zbierania usypanego węgla. Co więcej trzeba jeszcze nie tylko mieć do tego odpowiedni sprzęt, ale i środek transportu. Nie bez znaczenia dla Sądu miał również sposób działania oskarżonych. W żadnym bowiem przypadku nie dążyli do minimalizowania strat przewoźnika, poprzez to, że zabierali tylko tyle węgla ile byli w stanie naładować do worków np. bezpośrednio z wagonu, bez wysypywania go na tory. Godzili się zatem na to, że po otwarciu wrót wagonu, węgiel ten zgodnie z zasadą grawitacji będzie się wysypywał na tory, ziemię w różnych ilościach na pewnym odcinku trasy. Dopiero zaś tak wysypywany węgiel i to z pewnością tam, gdzie nagromadziło się go na tyle dużo aby łatwo i szybko zbierać, ładowali go do worków, a następnie wywozili. Z tego też powodu zdaniem Sądu nieuprawnionym premiowaniem oskarżonych byłoby obciążanie ich tylko taką ilością węgla, którą naładowali do worków, albowiem w swoim działaniu zmierzali do objęcia w posiadanie węgla, do którego usypu doprowadzili, bez względu na to ile by go było, o czym przesądzał opisywany sposób działania. To zaś czy zebrali węgiel do końca tj. do ostatniej jego „bryłki”, nie ma żadnego znaczenia dla ustaleniu wartości szkody którą swoim czynem wyrządzili, a przewoźnik nie był w stanie mu zapobiec.

S. dokonując ustaleń oparł się na przedłożonych przez oskarżyciela posiłkowych dowodach postaci uznanych reklamacji zawierających również zapisy zaksięgowaniu wpłat ale każdorazowo przy tym skrupulatnie dokonał sprawdzenia czy reklamacje dotyczą zdarzeń, na które powołuje (...) SA. Sprawdzenie to opierało się każdorazowo na porównaniu dat zdarzenia, numerów pociągu, numerów wagonów, odbiorcy którym był właściciel przewożonego towaru z dokumentacją złożoną w postępowaniu przygotowawczym przy dokonywaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa..

Biorąc pod uwagę powyższe przy ustaleniu wysokości szkody, którą obciążył oskarżonych:

a)A. S., K. S., C. K. (1): w kwocie **po 2.371,14 złotych** za przypisane w pkt II i III aktu czyny.

Globalnie zaś Sąd ustalił że szkoda (...) SA z siedzibą w W. wyniosła za czyn :

-II - 33.420 kg węgla, za który wypłacono kwotę 9.103,12 zł

Z uwagi jednak, iż Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżeni dokonali zaboru 33.420 kg. węgla o wartości 8.510 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in reus Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonych do ustalenia wartości szkody z czynu II przyjął kwotę **8.510 złotych;**

- III - 6.800 kg- węgla, za którą wypłacono **974,56 zł**

Suma kwot: 8510 zł i 974,56 zł wyniosła 9.484,56 złotych.

Uwzględniając, iż Sąd ustalił, iż czynu tego dopuściło się łącznie 4 osoby kwotę tę podobnie jak Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. podzielił przez 4 (a więc tylke ilu było sprawców) i wynik w ten sposób uzyskany stanowił kwotę, którą zobowiązano do naprawienia szkody każdego z oskarżonych czyli kwotę **po 2.371,14.**

Sąd nie obciążył oskarżonych obowiązkiem naprawienia szkody za czyn opisany w pkt I albowiem oskarżyciel posiłkowy nie wykazał aby za czyn dotyczący zdarzenia z dnia 20 czerwca 2006 r. w R. na szklaku kolejowym w km 1700-1800 wypłacił odszkodowanie. Wprawdzie w piśmie procesowym i dołączonym do niego załączniku (k. 1965 akt pierwszy wers od góry i dowód nr 8 k. 1975) wskazywał na ubytek 9.600 kg i kwotę 3560,45 złotych, jednak po wnikliwej weryfikacji Sąd ustalił, iż reklamacja a ta nie dotyczy tego zdarzenia ale zdarzenia z dnia 28.06.2006 r. (a więc czynu II) – patrz karta 201 akt).

b)Ł. J. (1) i C. K. (1): w kwocie **po 23.559,67 złotych** za przypisane w pkt V-VI i VIII-XII czyny.

Sąd nie ustalał szkody za czyn IV, VII i XIII z uwagi na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem zapadłym w dniu 14 stycznia 2009r. nie obarczył oskarżonych za te czyny obowiązkiem naprawienia szkody.

Globalnie zaś Sąd ustalił że szkoda (...) SA z siedzibą w W. wyniosła za czyn:

- V- 68.740 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 14.568,93 zł**

- VI- 29.140 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 6.559,12 zł**

- VIII- 840 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 252 zł**

- IX- 35.140 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 6.852,30 zł**

- X- 60.500 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 11.797,50 zł**

- XI- 31.500 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 6.142,50 zł

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżeni co do czynu XI dokonali zaboru 21.300 kg węgla o wartości 5.067,28 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in oeius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonych do ustalenia wartości szkody dokonał obliczenia ceny 1 kg węgla wypłaconego przez oskarżyciela (6142,50 zł : 31.500kg. = 0,195 zł).

Uzyskaną w ten sposób kwotę za 1 kg węgla przemnożył przez przypisaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. ilość kilogramową węgla skradzionego tj. 21.300 co dało łączną **kwotę 4.153,50 złotych** i taką kwotę ustalił jako poniesioną szkodę przez (...) SA za czyn XI,

- XII- 21.300 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 4.335,25 zł

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżeni co do czynu XII dokonali zaboru 14.680 kg węgla o wartości 4.350 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in peius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonych do ustalenia wartości szkody dokonał obliczenia ceny 1 kg węgla wypłaconego przez oskarżyciela (4.335,25 zł : 21.300kg. = 0,20 zł).

Uzyskaną w ten sposób kwotę za 1 kg węgla przemnożył przez przypisaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. ilość kilogramową węgla skradzionego tj. 14.680 co dało łączną **kwotę 2.936 złotych** i taką kwotę ustalił jako poniesioną szkodę przez (...) SA za czyn XII.

Suma tak ustalonych kwot z czynów V-VI, VIII- XII wyniosła 47.119,35 złotych.

Uwzględniając, iż Sąd ustalił, iż czynu tego dopuściło się łącznie 2 osoby kwotę tę podobnie jak Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w wyroku z dnia 14 stycznia 2009r. podzielił przez 2 i uzyskany w ten sposób wynik stanowił kwotę, którą zobowiązano do naprawienia szkody każdego z oskarżonych czyli **po 23.559, 67 złotych.**

c)W. J. (1): w kwocie **48.075,16 złotych** za przypisane w pkt XIV- XXVI czyny.

Globalnie zaś Sąd ustalił że szkoda (...) SA z siedzibą w W. za czyn :

- XIV- 21.230 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 3.574,28 zł**

- XV- 18.980 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 2.419,19 zł**

- XVI- 5.700 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 1.311,00 zł**

- XVII- 12.400 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 4.621,48 zł i 7.140 kg za którą wypłacono kwotę 1.284,84 zł co daje łączną kwotę 5.906,32 zł przy łącznej wartości kilogramowej 19.540 kg. węgla.

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżony co do czynu XVII dokonał zaboru 20.940 kg węgla o wartości 5.400 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in peius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego do ustalenia wartości szkody przyjął **wartość 5.400 złotych;**

- XVIII- 46.520 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 13.533,94 zł;**

- XIX- 8.000 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 1.842,88 zł;**

- XX- 25.300 kg węgla, którą wypłacono kwotę 7.129,06 zł

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżony co do czynu XX dokonał zaboru 21.480 kg węgla o wartości 5.530 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in pius, Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego do ustalenia wartości szkody dokonał obliczenia ceny 1 kg węgla wypłaconego przez oskarżyciela (7129,06 zł : 25.300kg. = 0,28 zł). W taki sposób ustalona cena 1 kg węgla jest jednak wyższa niż cena 1 kg węgla przypisana wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. dlatego przyjęto korzystniejszą wartość z wyroku dla oskarżonego **tj. 5.530 złotych;**

- XXI- 71.620 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 22.274,54 zł Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżony co do czynu XXI dokonał zaboru takiej ilości węgla o wartości niższej bo 17.050 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in peius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego przyjął szkodę w **wysokości 17.050 złotych;**

- XXII- 60.420 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 15.835,78 zł;**

- XXIII- 26.620 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 8237,29 zł.

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżony co do czynu XXIII dokonał zaboru takiej ilości węgla o wartości niższej bo 8.225 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in peius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego przyjął szkodę w **wysokości 8.225 złotych;**

- XXIV- 40.060 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 12.638,90 zł

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżony co do czynu XXIV dokonał zaboru 41.020 kg węgla o wartości 9920 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in peius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego do ustalenia wartości szkody dokonał obliczenia ceny 1 kg węgla wypłaconego przez oskarżyciela (12.638,90 zł : 40.060kg. = 0,315 zł). W taki sposób ustalona cena 1 kg węgla jest jednak wyższa niż cena 1 kg węgla przypisana wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. dlatego przyjęto korzystniejszą wartość z wyroku dla oskarżonego **tj. 9.920 złotych;**

- XXV- 12.100 kg węgla, za którą wypłacono **kwotę 2.828,25 zł;**

- XXVI- 34.840 kg węgla, za którą wypłacono kwotę 10.580,41 zł

Z uwagi jednak na to, że Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż oskarżony co do czynu XXVI dokonał zaboru 35.720 kg węgla o wartości 8680 złotych to zgodnie zasadą reformatinis in peius Sąd aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego do ustalenia wartości szkody dokonał obliczenia ceny 1 kg węgla wypłaconego przez oskarżyciela (10.580,41 zł : 34.840kg. = 0,303 zł). W taki sposób ustalona cena 1 kg węgla jest jednak wyższa niż cena 1 kg węgla przypisana wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 stycznia 2009r. dlatego przyjęto korzystniejszą wartość z wyroku dla oskarżonego **tj. 8680 złotych;**

Suma tak ustalonych kwot z czynów XIV-XXVI wyniosła 96.150,32 złotych.

Uwzględniając, iż Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w wyroku z dnia 14 stycznia 2009r. ustalił, iż czynu tego dopuściły się łącznie 2 osoby i uzyskaną przez siebie łączną wartość szkody podzielił przez dwa i każdego z oskarżonych sumą która wyniknęła z takiego podzielenia obciążył obowiązkiem naprawienia szkody, to obecnie Sąd zgodnie zasadą reformatinis in peius aby nie pogorszyć sytuacji oskarżonego również tę zasadę musiał zastosować i podzielił kwotę 96.150,32 złotych przez dwa. Uzyskanym w ten sposób wynikiem: 48.075,16 złotych obciążył oskarżonego W. J. (1).

Wysokość obowiązku naprawienia szkody nałożona przez Sąd na oskarżonego **C. K. (1)** wyniknęła z dodania kwot obliczonych w pkt a i b szczegółowych rozważań (2.371,14 zł i 23.559,67 zł) **co dało łącznie kwotę 25.930,81 złotych.** Taką też kwotą Sąd obciążył obowiązkiem naprawienia szkody C. K. (1).

Rozstrzygając z kolei o kosztach sądowych tylko w stosunku do oskarżonego C. K. (1) albowiem tylko w stosunku do niego zaszła konieczność ich ustalenia Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy oraz przewidywany okres izolacji oskarżonego, a także jego sytuacja majątkowa przez pryzmat źródła i wysokości dochodów, zobowiązania wobec małoletniego dziecka oraz nałożonego obowiązku naprawienia szkody uzasadnia przekonanie, iż nie będzie on w stanie ich ponieść dlatego na mocy art. 624 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ich ponoszenia, obciążając nimi Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

ZARZĄDZENIE

1 Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- Prokuraturze Rejonowej w Rudzie Śląskiej wraz z aktami,
- obrońcy adw. W, M.,
- obrońcy adw. R. G.
- pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego – r.pr. A. M. (3)

2, sporządzić adnotacje o sprostowaniu protokołów rozpraw

+R., dnia 27 maja 2015 r.